

DAN GRADBINCEV V GROSUPLJEM

»Vsakoletno praznovanje dneva gradbincev nas spomni na tisti 3. junij leta 1936, ko so gradbeni delavci pod vodstvom Komunistične partije in komunistov organizirali stavko, ki je bila temeljni mejnik pri njihovem nadaljnjem boju za uresničitev pravic in zastavljenih ciljev. In prav ti cilji, ki so globoko vtikani tudi v naše današnje delo, so nam vodilo tudi za naš jutri. Še toliko bolj, ker je še vedno prisotna neizmerna bolečina ob izgubi našega velikega voditelja in revolucionarja tovariša Tita, katerega misel in dejanja so močno povezane z dogodki izpred 44 let.

Da je Titova pot — naša pot in Titova misel — naša misel, se zavedamo tudi gradbinci. Tako kot smo se v povojni izgradnji mnogokrat skupaj veselili doseženih uspehov, se bomo še bolj zavzeto lotili zastavljenih ciljev in nalog, da uresničimo to našo — Titovo pot,« je bilo izrečeno v uvodnih besedah predsednika Republiškega odbora sindikata gradbenih delavcev Slovenije tov. Željka Humerja na proslavi v Grosupljem. V soboto, 7. junija, ko so se gradbinci zbrali, da počastijo svoj praznik, je bila dvorana Kulturnega doma v Grosupljem premajhna, da bi sprejela vse, ki so hoteli prisostvovati zaključku prireditev ob Dnevu gradbincev.

Z Internacionalo je mešani pevski zbor »Slovenija-ceste — Tehnika« ustvaril vzdušje, ki je dopolnjevalo uvodne besede predsednika.

Tudi uspel kulturni program omenjenega zbora, dopolnjen z doživetimi recitacijami so popestrile uspel kulturni program.

Na slovesnosti so bila prvič podeljena tudi priznanja sindikata gradbenih delavcev Slovenije. Med dobitniki priznanj je bil tudi GIP Gradis. Priznanje je prevzel glavni direktor inž. Saša Skulj. Poleg priznanj sindikata so bile podeljene tudi Kavčičeve nagrade in priznanja tistim posameznikom in centrom, ki že vrsto let nadvse uspešno vzgajajo in usposablajo dobre delavce samoupravljalce — gradbince.

Na zaključku so bili razdeljeni še pokali za najboljše ekipe na VI. proizvodnem tekmovanju in XXX. jubilejnih ŠIG.

S pesmijo »Druže Tito, mi ti se kunemo« je pevski zbor ob sodelovanju z vsemi udeleženci proslave, zaključil nadvse uspelo prireditev, ki bo vsem udeležencem še dolgo ostala v prijetnem spominu. Za nepozabno doživetje in izredno gostoljubje gre zahvala vsem nastopajočim in organizatorju — SGP Grosuplje.

V okviru praznovanja dneva gradbincev so bila tudi proizvodna tekmovanja

Naloge sindikata pri pripravi in sprejemanju srednjeročnih planov za obdobje 1981—1985

Naj začnem ta sestavek z ugotovitvijo iz gradiva I. konference Zveze sindikatov Slovenije, ki je bila novembra 1979 »da v postopkih pripravljanja, sprejemanja in uresničevanja planov še nista v zadovoljivi meri uveljavljeni vloga in odgovornost delavcev.«

Ta ugotovitev se nedvomno potrjuje tudi v naših sredinah. Namreč, če lahko za sprejemanje planov rečemo, da je tu odločanje delavcev zagotovljeno, čeprav velikokrat zgolj formalno, pa je snovanje in priprava planov še vedno preveč omejeno na strokovne službe in organe. Odgovornost za izvajanje tako (v strokovnih službah) oblikovanih in (formalno) sprejetih planov pa potem sloni na delavcih. Če pa ob tem še pozabljam o usklajevanju planov znotraj delovne organizacije, z drugimi organizacijami, združenega dela in v družbenopolitičnih skupnostih, je slika na področju planiranja, ki naj bi bilo **družbeno planiranje**, še toliko bolj neugodna.

Kar se tiče priprave in sprejemanja srednjeročnih planov za obdobje 1981—1985 že močno kasnimo, vendar še vedno ni prepozno, da v sindikalnih organizacijah zahtevamo, da se postopki planiranja približajo delavcem, predvsem pa moramo terjati pripravo dopolnilnih programov, da bi nadomestili zamujeno.

»Organizacije in organi zveze sindikatov morajo od poslovnih organov in strokovnih služb terjati pravočasne metodološke podlage in strokovne ocene razvojnih možnosti ter zagotoviti uveljavljanje odgovornosti tistih poslovnih delavcev in strokovnih služb, ki delavcem v organizacijah združenega dela ali samoupravnih skupnostih ne zagotavljajo možnosti za sočasno opredeljevanje svojih razvojnih interesov in potreb ter za njihovo usklajevanje z drugimi samoupravnimi organizacijami in skupnostmi.«

To stališče I. konference ZSS nam je lahko v oporo pri navedenih prizadevanjih in zahtevah.

Da bi zagotovili neposredni vpliv delavcev v snovanju in pri sprejemanju planov, moramo posvetiti posebno pozornost postopku in vsebini sprejemanja planov temeljne organizacije. Nadalje moramo doseči, da bodo konkretno opredeljeni skupni interesi za **skladen razvoj** vseh temeljnih organizacij, ki bo med drugim zagotovil povečanje produktivnosti dela ter ekonomičnosti pri razpolaganju z delovnimi sredstvi in da bodo »urejeni tudi odnosi ter pravice in obveznosti temeljnih organizacij pri ustvarjanju in razporejanju skupnega prihodka ter pri združevanju sredstev za uresničevanje

skupno dogovorjenih razvojnih nalog.«

In na kaj moramo pri pripravi srednjeročnih planov, biti posebej pozorni?

Pri ustvarjanju, pridobivanju in razporejanju dohodka bi si, po stališčih I. konference, morali določiti cilj, »da bodo delavci v temeljnih organizacijah neposredno razpolagali s čim večjim delom ustvarjenega dohodka ter da se bo tako krepila reprodukcijska in akumulacijska sposobnost temeljnih organizacij«, kar je najbrž težka naloga spričo vedno večjih obremenitev dohodka temeljne organizacije.

Nadalje mora urejanje odnosov iz skupnega prihodka postati enakovredna vsebina sporazuma o temeljnih plana v delovni organizaciji. Planiranje ustvarjanja deviznega prihodka mora prav tako postati te-

meljna sestavina planiranja pogojev pridobivanja dohodka.

Zagotoviti moramo takšno razporejanje dohodka in čistega dohodka, da bodo v naslednjem srednjeročnem obdobju sredstva za akumulacijo naraščanja hitreje kot sredstva za osebne dohodke in skupno porabo. Posebej je potrebno v planih predvideti, katere prednostne interese bomo zadovoljevali takrat, ko ne bomo ustvarili planiranega dohodka pa tudi, kako bomo razporejali tisti del dohodka in čistega dohodka, ki bo presegal planiranega.

Tudi sredstva za osebne dohodke moramo v planih oblikovati predvsem v odvisnosti od povečanja produktivnosti dela ter prispevka k povečanju dohodka temeljne organizacije in hitrejši uveljavljanje sistema delitve osebnih dohodkov po delu in rezultatih dela ter dosled-

nejše uveljavljanje že sprejetih stališč o delitvi po delu bo prav tako bistveno prispevalo k zavzetosti in odgovornosti delavcev pri uspešnem uresničevanju s planom določenih razvojnih usmeritev in nalog.

Seveda je to samo nekaj usmeritev, ki morajo biti opredeljene v planskih dokumentih, ob teh pa so enako pomembne tudi naloge na področju planiranja politike gospodarske stabilizacije, zaposlovanja, družbenega standarda delavcev, planiranje obrambnih priprav itd...

Sindikalne organizacije morajo torej problematiko planiranja nemudoma postaviti na dnevni red ter se organizirati za konkretno aktivnost, da bi v tem kratkem času, ki je za pripravo planskih dokumentov še na razpolago, lahko nadoknadili zamujeno.

Valter Masten

30 let samoupravljanja

26. junija bo minilo trideset let, odkar je takratna ljudska skupščina FLRJ soglasno sprejela Zakon o gospodarstvu s državnimi gospodarskimi podjetji. S tem so dolgoletna pričakovanja delavskega razreda za uresničitev gesla — **TOVARNE DELAVCEM**, postala resničnost. S tem je delavski razred dejansko prevzel v svoje roke poleg politične tudi ekonomsko oblast. Državna lastnina je postala družbena lastnina, lastnina delavskega razreda in vseh delovnih ljudi, s čemer je bila dosežena zgodovinska težnja, da tisti, ki ustvarja novo vrednost v združenem delu s to novo vrednostjo tudi gospodari, upravlja oziroma samoupravlja.

Socialistično samoupravljanje pomeni, da delavec svobodno, enakopravno z drugimi delavci dela s sredstvi, ki so družbena lastnina, pridobiva na ta način dohodek, gospodari s sredstvi razširjene produkcije, kakor tudi z vsemi drugimi sredstvi in sadovi svojega dela.

Rezultati tridesetih let socialističnega samoupravljanja so veliki, neizmerljivi. Sleherni od nas pa si mora prizadevati, da bodo ti rezultati še večji: pot k še boljšim rezultatom pa je edino le v še večji delavnosti, marljivosti, vestnosti slehernega delavca pri delu.

V Gradisu je bil pred kratkim plenum Republiškega odbora sindikata gradbenih delavcev Slovenije

Še dve naši betonarni v Irak

Po prvem transportu betonarne v Irak v aprilu, so iz Kovinskih obratov Ljubljana maja odpravili še dve betonarni, obe v Irak. Tokrat je bil prevoz organiziran nekoliko drugače. Pri prvem prevozu z železnico je betonarna potovala v Irak več kot tri tedne. Zato so se za drugi transport odločili drugače. Dele obeh betonarn so s priklopniki prepeljali do Reke in od tam z ladjo Liburnija, ki ima redno tedensko linijo s Sirijo, od tod pa s priklopniki v Irak. Tak transport je trajal le teden dni.

Sorazmerno ugodni poslovni rezultati ob začasnem naraščanju osebnih dohodkov

Preden so v vsakem TOZD oddali svoj obrazec »Poslovni rezultat med letom — Bilanca uspeha« v pristojno SDK, so bili delavci na zborih seznanjeni z rezultati poslovanja svoje TOZD in so hkrati odločali o začasni razdelitvi doseženega dohodka. Poleg tega, da je vsak posameznik seznanjen s poslovanjem svoje TOZD, ga zanimajo tudi rezultati Gradisa.

Letošnje poslovno leto se je začelo dokaj vznemirljivo. Najprej sta

bili objavljeni zvezna in republiška resolucija o politiki izvajanja družbenega plana v letu 1980. Glavna in najpomembnejša značilnost obeh resolucij je, da zagotavljata hitrejšo rast sredstev za razširitev materialne osnove dela, medtem ko mora rast sredstev za osebne dohodke in skupno porabo precej zaostajati za rastjo dohodka. Republiška resolucija pravi, da morajo sredstva za osebne dohodke naraščati za 25 % počasneje od rasti dohodka.

Sledil je še dogovor, ki zelo na-

tančno določa predvsem rast sredstev namenjenih za osebne dohodke in skupno porabo.

Na podlagi vseh teh določil so morali v večini TOZD spremeniti že sestavljene gospodarske načrte in jih prilagoditi zahtevam dogovora.

Obeti za bližnji prihodnost niso preveč rožnati. Omejitve v investicijski politiki nasploh in še posebej v negospodarstvu bodo nekoliko zavirale nadaljni razvoj.

Zima ni bila huda, in je lahko delo na objektih potekalo precej nemoteno. Vemo pa, da so rezultati poslovanja v prvem tromesečju v mnogočem odvisni od zaključnega računa preteklega leta — kar računovodje prav dobro vedo.

OSNOVNI PODATKI

Vrednost proizvodnje, ki je v Gradisu znašala 1.777 mio din, se je povečala za 38 %. Če odračunamo vpliv cen, je realen porast obsega del večji za 18 %. Obrtniška dela so znašala 329 mio din in dela kooperantov 257 mio din, tako da je vrednost lastne proizvodnje 1.191 mio din. Nominalno se je povečala za 36 %, realno pa za 13 %.

Doseženi dohodek Gradisa znaša 493 mio din — lani je znašal 391 mio din — povečanje je 26 %.

Za osebne dohodke smo namenili skoraj 225 mio din, to je za 17 % več kot lani, ko smo namenili 192 mio din.

Poprečni osebni dohodek v Gradisu je znašal 7.443 din, leto dni poprej pa 6.417 din. Povišanje znaša 17 %. Pri povišanju življenjskih stroškov za 23 %, so se realni osebni dohodki zmanjšali za 5 %. Omeniti moramo še vrednost točke. V primerjavi z lanskim obdobjem se je povečalo od 0,252 na 0,293, to je za 16,3 %.

Omenili smo že, da dogovor natančno določa najvišjo dovoljeno rast osebnih dohodkov. Le-ta je odvisna prvič od rasti dohodka, in drugič od poprečnih mesečnih OD na delavca, v letu 1979. Več kot so v lanskem letu razporedili za osebne dohodke na delavca posameznemu TOZD manjši je letošnji porast OD in obratno. Poglejmo primer: porast dohodka je 20 %. V primeru, da so lani bili poprečni razporejeni OD na delavca 9.000 din, se smejo osebni dohodki v masi povečati za 17,8 %. Če pa so znašali poprečni OD na delavca 10.500 din, se smejo osebni dohodki povečati le za 14,6 %.

Gradis kot celota ne krši določila dogovora. Po dogovoru bi smeli za osebne dohodke nameniti 229 mio

din. V resnici pa smo namenili 225 mio din. Pet naših TOZD pa je prekoračilo dovoljeno višino osebnih dohodkov.

Glede na te podatke smo se tudi tokrat obnašali pri razporejanju dohodka na OD — gospodarno in v duhu ustalitenih ukrepov. Ker pa so se realni OD znižali za 5 %, bodo morali delavci v TOZD z dobrimi rezultati in podpoprečno rastjo OD, le-te povečati v skladu z rastjo dohodka.

ŠE NEKATERE ZNAČILNOSTI

Število zaposlenih delavcev se je povečalo od 7.262 na 7.515. Zaposleni delavci so v treh mesecih opravili 4.164 tisoč ur ali v poprečju 191 ur na mesec na zaposlenega. Efektivne ure so se povečale za 3 %, to je za toliko, kot se je povečalo število zaposlenih.

V gospodarstvu Slovenije so se po prvih podatkih realni OD znižali za 3 % — prav tako pri sorazmerno ugodnih rezultatih poslovanja.

Sestavljavci letošnjega dogovora (Izvršni svet, Gospodarska zbornica, Zveza sindikatov) so določili merila tako, da bodo pri predvidenih učinkih ustalitenih ukrepov letošnji realni OD v naši republiki nižji za 3 do 5 %.

Iz tega sledi, da bomo letos pri planiranem sorazmerno visokem dohodku, vendarle uspeli v Gradisu obdržati nivo realnih OD na lanski ravni. To nam zagotavljajo tudi interna merila z upoštevanjem določil dogovora; po teh merilih bi lahko izplačali za prve tri mesece take OD, ki bi zagotavljali enak realni nivo, kot lani v enakem razdobju.

Produktivnost izražena z vrednostjo lastne proizvodnje na efektivno uro je 334 din. Od lanskega tromesečja (254 din) se je nominalno povečala za 31 %, realno pa za 9 %.

Ekonomičnost (celotni prihodek: porabljen sredstva) je ostala, v primerjavi z lanskim tromesečjem nespremenjena — 1,44.

Rentabilnost, prikazana z dohodkom v odnosu na vložena sredstva je 0,40 — na dinar poprečno vloženih sredstev smo ustvarili 40 par dohodka. To je manj kot lani — in to zaradi velikega povečanja vloženih sredstev.

Najpomembnejši kazalnik — dohodek na pogojno uro (D-ph) je 61,61 din. Povečal se je za 30 % in dosega planirano vrednost z 87 %.

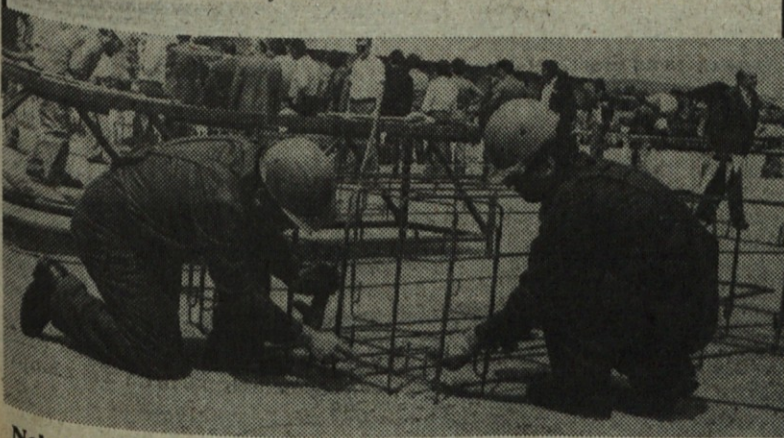
Z.V.
S.U.

Športniki odlično, kako pa ostali?

Kdor bo danes prelistal naš Gradisov vestnik, bo najbrž presenečen, saj je v večjem delu posvečen našim športnikom. V zadnjem času smo imeli namreč toliko tovrstnih prireditev, kjer so sodelovali Gradisovci, da je prav, da se поблиže spoznamo tudi s tem delom našega življenja. Naši športniki so se pomerili na Gradisovih igrah, na republiških športnih igrah, v Splitu, Puli ali drugod in povsod priigrali lepe uspehe. Imeli pa smo tudi proizvodno tekmovanje, kjer pa na žalost nismo ravno »blesteli«, celo zelo blizu repa smo bili. Ali nam tak rezultat kaj pove? Ali lahko na osnovi dela nekaj posameznikov poplošujemo? To ravno ne, vendar bi bilo vredno premisliti, kaj je krivo, da so naši zidarji, tesarji, železokrivci, odrarji tako klavrno končali tekmovanje na republiški ravni. Mogoče je to le opomin, da drugi pri izbiri ekip bolj pazimo na kvaliteto članov.

Končno je Gradis vedno slovel po kvaliteti v svojem delu in zakaj nam bi kvarila ugled peščica nepripravljenih gradisovcev?

Sicer pa — letos smo bili boljši v športnem delu tekmovanj in slabši pri proizvodnem, do drugega leta pa nas tako silijo stabilizacijske razmere v to, da bomo morali tudi na delovnem področju močneje poprijeti: zato lahko pričakujemo, da bomo v naslednjem letu slavili pri proizvodni, tekmovanjih!

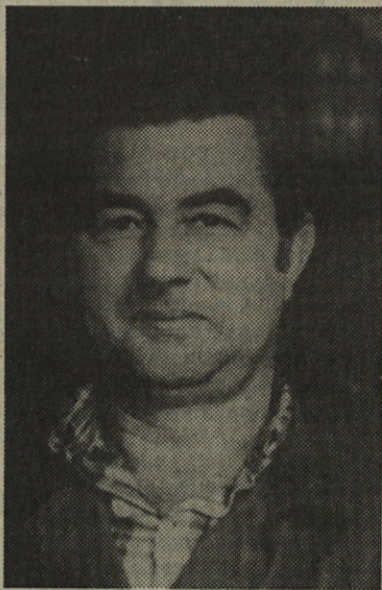
Nekoliko slabše so se tokrat odrezali naši na proizvodnem tekmovanju

Jože Lorenčič in Ignac Koren — dobitnika srebrnega znaka sindikata

Tudi letos je občinski svet zveze sindikatov Ljubljana Moste-Polje podelil najbolj zaslužnim sindikalnim delavcem srebrne znake sindikatov. Med njimi sta tudi dva naša delavca: Ignac KOREN, Kovinski obrat Ljubljana, za dolgoletno delo v družbenopolitičnih organizacijah in za vzgajanje mlajših delavcev ter Jože LORENČIČ, SPO, za izjemne napore pri popolnem zagotavljanju varnosti dela slehernega delavca.

Pri odločitvi, koga naj predlagajo za podelitev srebrnega znaka Zveze sindikatov v Kovinskih obratih v Ljubljani ni bilo težav, saj imajo v svoji sredini res zaslužnega člana — Ignaca Korena. Rodil se je leta 1937 v Srednji Bistrici. Že v osnovni šoli si je vedno želel priti v Ljubljano, da bi se izučil za poklic. To mu je tudi uspelo in je leta 1954 prišel v Gradis, v tedanje Centralne obrate kot učenec za kovaško stroko. Izučil se je in tako pridobil kvalifikacijo VK ključavničarja. Ta svoja znanja in izkušnje nesebično prenaša na mlajši rod, saj za ključavničarska dela vzgaja naše učence.

V letih njegovega šolanja je samouprava pričela dobivati svoje oblike in bilav v polnem razmahu. Kot

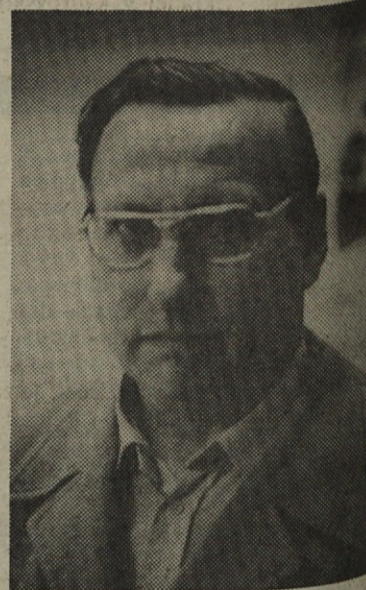

Ignac Koren

član mladinske organizacije se je vključil v družbenopolitično delo. Vedno je bil med prvimi pri organizaciji prostovoljnih akcij. Delo na tem področju se je iz leta v leto stopnjevalo, tako da je bil izvoljen v Zvezo sindikatov in v organe samoupravljanja. Dvakrat je bil član delavskega sveta, v prejšnji mandatni

dobi pa mu je bilo zaupano mesto predsednika delavskega sveta. Njegova aktivnost se razširja tudi izven Gradisa, na ravni občine Moste-Polje. Ignac Koren je eden izmed najbolj priljubljenih delavcev v Kovinskih obratih in zato je to priznanje resnično prišlo v prave roke.

Tovariš Jože Lorenčič združuje delo pri Gradisu od 1964 leta dalje. Sodi med najbolj zavzete in delavskim interesom predane delavce s področja varstva pri delu, saj neprestano uresničuje določila Zakona o varstvu pri delu. Pri svojem delu se odlikuje z veliko resnostjo in odgovornostjo ter se aktivno zavzema za popolno zagotovitev varnosti slehernega delavca. Vedno poudarja, da je uspeh delavčevega dela v veliki meri odvisen od njegovega počutja pri opravljanju svojih dolžnosti. Jože Lorenčič je vselej v prvih vrstah boja za uveljavljanje samoupravnih socialističnih načel. Odlikujejo ga napredne ideje, poštrevnost in nesebičnost. Kot dolgoletni družbenopolitični delavec se je usmeril tudi v vzgojno-izobraževalno dejavnost ter uresničevanje interesov samoupravne socialistične preobrazbe. Poleg naštetih funkcij je bil tudi predsednik predsedstva sindikalnega od-

Jože Lorenčič

bora podjetja, član plenuma republiškega odbora gradbincev, član predsedstva centralnega odbora gradbincev Jugoslavije, predsednik sindikalne podružnice, sekretar partijske organizacije itd.

Čestitkam se pridružuje tudi uredništvo Gradisovega vestnika!

Tisoč delavcev — sodelavcev

Vodenje akcije:

— na republiški ravni vodita akcijo širši odbor, ki jo predvsem usmerja in združuje v sebi člane in obveščanje in politično propagando pri RSS ter ugledne družbenopolitične delavce in delovni odbor, ki bo prevzel stvarne naloge.

— V regiji jo vodi in usklajuje komisija za infomiranje pri medobčinskem svetu sindikatov.

— V občini jo vodi odbor za obveščanje pri občinskem svetu zveze sindikatov.

— V delovni organizaciji jo vodi uredniški odbor glasila v sodelovanju s predsedniki sindikalnih organizacij.

Namen akcije:

Osnovni namen je spodbuditi k sodelovanju v domačem glasilu, čimveč delavcev, ki delajo v TOZD in DSSS. Poročali naj bi o doseženih uspehih v proizvodnem delu, o delovanju družbenopolitičnih organizacij in samoupravnih organov, o pro-

zadevanjih in dosežkih v zvezi s stabilizacijo, o novostih v proizvodnji v zvezi z raznimi posodabljanji, ki bodo prispevali k večjemu delovnemu uspehu in prihrankom, o primerih dobrih, zavestnih delavcev itd. S takšnimi prispevki bi novi sodelavci, ki bi se oglašali na straneh svojega glasila prispevali k boljši obveščenosti celotne delovne skupnosti in k popestritvi glasila.

Postopek objavljanja in izbire

Vsi sestavki, ki jih boste poslali našemu uredniškemu odboru, bodo objavljeni v glasilu Gradisov vestnik. Med prispevki, ki jih bomo od vas dobili, bo uredniški odbor vsak mesec izbral tri najboljše in jih poslal republiškem delovnemu odboru akcije, ki jih bo objavil v Delavski enotnosti. Republiški odbor bo vsak teden sproti in vsak mesec enkrat izbral med sestavki, prejetimi iz vse Slovenije, najboljšega, poročilo o tem pa bo objavljeno (seveda tudi ime avtorja) v sredstvih javnega obveščanja.

Priznanja za najboljše

Vsak organizator akcije bo prejel značko akcije, vsak uspešnejši organizator bo prejel pismeno priznanje, najboljši sodelavci bodo sodelovali v okrogli mizi z uglednimi družbenopolitičnimi delavci, povabljeni bodo k sodelovanju na Gorjupovih dnevih, po sodelovanju na srečanju urednikov glasil, zanje bo organiziran ogled uredništev ter delovanja osrednjih slovenskih sredstev javnega obveščanja itd.

Delavska enotnost bo uvedla stalno rubriko za nove sodelavce iz združenega dela. Sestavke v združenem delu dobiva in pošilja urednik, izjemoma pa lahko to stori tudi avtor sam, če meni, da mu je urednik neuteemeljeno zavrnil prispevek. Delavska enotnost posebej vedno objavlja prispevek tedna in prispevek meseca. Vsak prispevek mora vsebovati naslednje podatke: datum, ime in priimek avtorja, njegov poklic oziroma delo, ki ga opravlja, organizacijo združenega dela in avtorjev naslov, Delavska enotnost tudi sproti poročila o poteku akcije.

Na pobudo republiškega sveta sindikatov Slovenije poteka od 15. marca do 29. novembra letos v vseh delovnih organizacijah akcija »Tisoč delavcev — sodelavcev«. Namen akcije je pridobiti in spodbuditi k pisanju in poročanju o vsem novem, kar se zgodi v združenem delu čimveč sodelavcev iz vseh delovnih mest. Gre za ostvareitev in oživitve najširšega sodelovanja pri pomembni nalogi obveščanja v združenem delu.

Ob jubileju Ivana Božiča

Rojstni dan našega Ivana se je po vsej verjetnosti pomotoma prikradel v kadrovske evidenco KSS, saj se mu častitljiva številka nikakor ne prilega, niti po notranjem niti po zunanem izgledu. Pa naj bo karkoli že, letnice rojstva nikakor ne bomo izdajali, čeprav se ta že globoko obrača v drugo polovico stoletja.

Končno pa to niti ni bistvo. Naš Ivan je in bo ostal večni mladenič.

Leta v njegovi trdoživi ustvarjalni sili niso sovražna, zato se nam še dolgo ne bo treba bati, da nam bo zmanjkalo cementa, železa in drugega »strateškega« materiala.

Mislím, da ga ni gradisovca, ki ne bi poznal našega Ivana in ne objekta, ki ne bi bil vezan z jubilatovim imenom.

Življenjska pot Ivana Božiča se je začela v Vikerčah pri Ljubljani. V Vikerčah živi (verjetno je več v Gradisu kot doma) in v Vikerčah bo čez nekaj let užival zasluženi pokoj. Božič je eden izmed petih Slovencev, ki so v Gradisu zaposleni od prvega dne. Takoj po osvoboditvi je prevzel vodstvo 1000 vojnih ujetnikov in z njimi delal po raznih gradbiščih, zlasti pri obnovi porušene domovine.

Leta 1946 je dobil od ministerstva za gradnje nalogo, da organizira v Gradisu nabavno službo, kar je bila v takratnih razmerah zelo velika in odgovorna naloga. Toda Ivan ne bi bil Ivan, če te naloge ne bi izpeljal. Od takrat dalje ves čas dela na področju nabave, katera je in še predstavlja izredno občutljiv element gospodarske aktivnosti.

Kot človek širokega profila, v katerem so združene vse dobre lastnosti, čut do sočloveka, vstrajnost, odgovornost, je z lastno iniciativo in požrtvovalnim delom dvignil nabavo in skladiščno službo na visok nivo in si tako pridobil vsestransko zaupanje vseh TOZD Gradisa ter organizacij združenega dela in institucij širom Jugoslavije.

Njegova ideja je, da smo organizirali prevoze in skladiščenje rinfuzo cementa.

Aktiven je tudi v organih samoupravljanja, sindikatu, krajevni skupnosti, skratka najdemo ga vedno tam, kjer je potrebno delati.

Kljub čestitkam TOZD, njegovih osebnih sodelavcev in prijateljev izgleda da ta jubilej ni za njega nobena prelomnica v življenju, saj je še mnogo premlad za takšne jubileje.

Želimo mu še mnogo zdravja, elana in delovnih uspehov tudi v bodoče.

LOJZE CEPUŠ

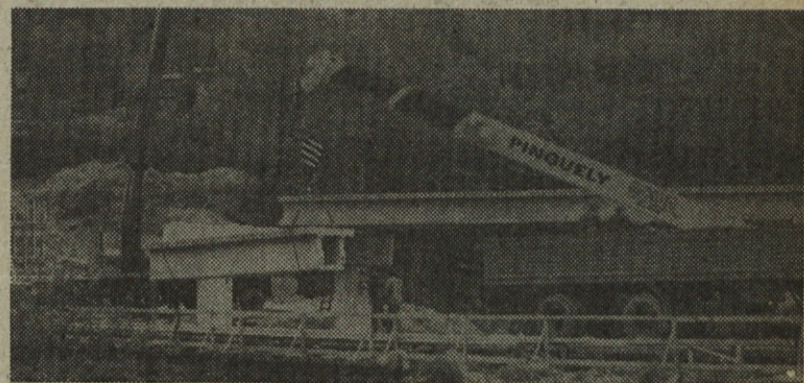
Hitra gradnja

Mostova na Uranski cesti že skoraj zgrajena

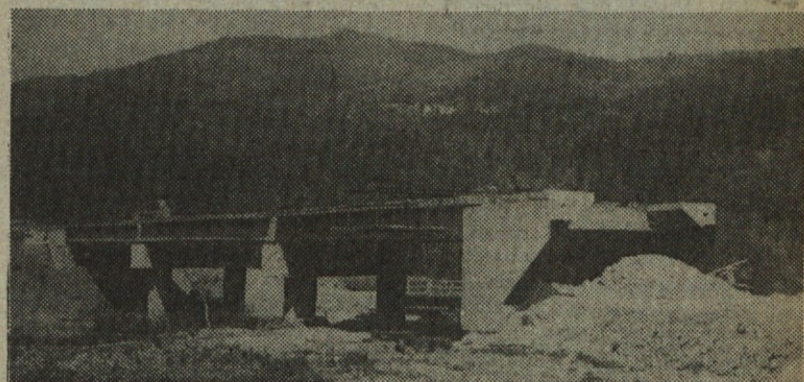
V prejšnji številki je bila objavljena informacija o začetku gradnje dveh mostov na Uranski cesti in fotografiji temeljev obeh mostov. V manj kot dve mesecih sta mostova skoraj narejena, tako da rok za dograditev obeh mostov sploh ni vprašljiv.

Mostova bosta del bodoče uranske ceste, ki bo speljana od rudnika urana Žirovski vrh do Škofje Loke. Po dimenzijah sta to nekoliko manjša mostova, saj meri vsak po 64 metrov in stoji na osmih pilotih.

C. P.

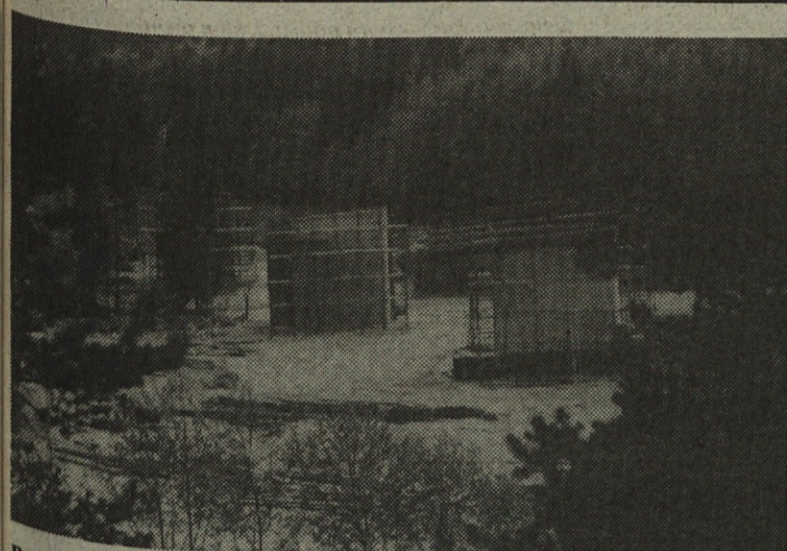

Montaža nosilcev z dvema avtodvigali na mostu v Gabreku

C. P.

Most v Zmincu

Podporni stebri za most čez Savo za predor Karavanke

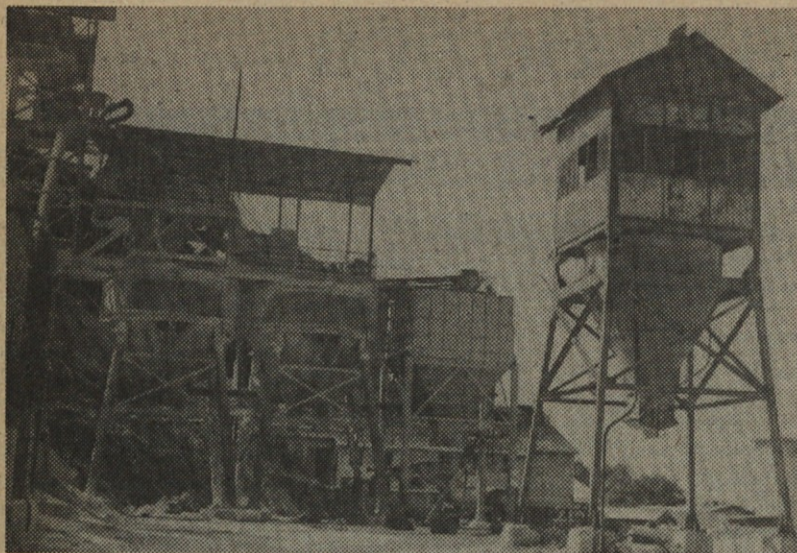
Most za predor Karavanke že raste

Čeprav so se dela za karavanški predor uradno začela 9. novembra lani, ko sta se tega dogodka udeležila tudi avstrijski zvezni kancler dr. Bruno Kreisky in predsednik zveznega izvršnega sveta Veselin Đuranić, je do sredine februarja na gradbišču bilo vse mirno. Šele takrat so začeli delavci TOZD Jesenice graditi most čez Savo pri Hrušici nad Jesenicami. Most bo zgrajen do septembra in šele takrat se bo dejansko začelo z deli pri vrtanju predora, saj je pogoja za začetek teh del prav most čez Savo, ker bodo material iz predora vozili po tem mostu, saj se bo

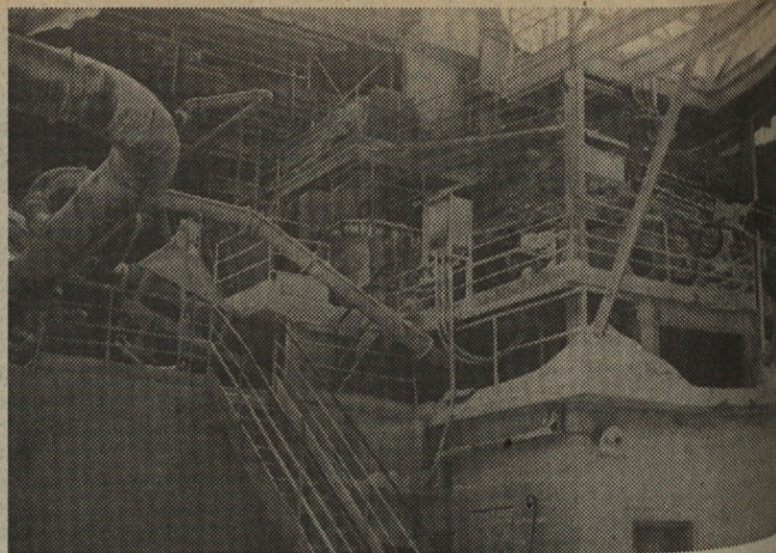
en del mostu naslanjal na izhod iz predora.

Vsi štirje stebri, na katerih bo stal most, so že narejeni, manjkata samo še oba krajna opornika. Most bo dolg 153,5 metrov in širok 14,5 metrov. Nosilci za most so narejeni v bazi na Pobrežju, montaža le-teh se bo začela v prvi polovici junija. Ta del gradnje bodo opravili delavci Nizkih gradenj iz Maribora.

Na mostu dela le 15 delavcev, ki jih vsak dan vozijo na delo in z dela na Jesenice. Malico na gradbišče vozijo tudi z Jesenic.

Lansko leto so v kamnolomu izkopali 70.000 kub. m raznega materiala

Primarni predelovalni obrat v Podgori

Kamnolom Podgora — velike možnosti za uspešen razvoj

Potreba po gradbenih materialih je iz leta v leto vse večja in vendar je vse težje priti tudi do kvalitetnega nahajališča le-tega. Tega dejstva so se zavedali tudi v našem tozdu v Celju in 1. septembra 1977 leta kupili kamnolom Podgora, nedaleč od Šmartnega ob Paki.

O delu v kamnolomu je spregovoril njegov vodja **Martin Rojnik**: »Sedaj je že več kot dve leti kamnolom Podgora v lastništvu Gradisa, pred tem pa je bil lastnik velenjski

Proizvodnja se je tudi povečala, tako da smo lansko leto izkopali 70.000 kubičnih metrov različnega materiala s skoraj maksimalnim izkoristkom vseh proizvodnih kapacitet. Večja proizvodnja bi v sedanjih pogojih in z sedanjimi stroji bila možna le z uvajanjem druge izmene. Vso količino peska, in vse ostale frakcije porabi izključno naš TOZD, čeprav je povpraševanje po našem materialu ogromno, zaradi izredne kvalitete, vendar za enkrat pri tej proizvodnji ne moremo prodajati tudi drugim zainteresiranim strankam.

Kamen, ki ga v kamnolomu razstrelimo, ali pa s posebnim hidravličnim klavirjem razbijemo, z demperji pripeljamo do drobilnice, kje ga v primarnem predelovalnem obratu drobimo v pet frakcij: frakcije so 0—4 mm, 4—8 mm, 8—16 mm, 16—30 mm, 30—60 mm. Največ naredimo frakcije 0—4 mm, ki je tudi najbolj iskana.

Sedaj moram reči, da je Gradis naredil pametno potezo, ko je kupil ta kamnolom, kajti pred tem kamnolomom so še velike perspektive. Gradis je takoj po odkupu kamnoloma začel intenzivno odkupovati zemljišča v bližini kamnoloma, tako da je sedaj ostalo za rešiti vprašanje lastništva samo še z enim lastnikom. Po tem bo kamnolom imel vse možnosti za še večji razvoj in razširitev. Prav zaradi nepopolnoma urejenega lastništva zemljišč okoli kamnoloma, se je le-ta neenakomerno odpiral. Desna stran kamnoloma je že lepo odprta in ko bo urejno vprašanje lastnine bomo tudi levo tako odprli, da bomo dobili za kamnolome značilen polkrog. Takrat bo tudi miniranje etaj lažje. Raziskave, ki so bile

do sedaj opravljene so pokazale, da je v kamnolomu še 25 milijonov kubikov materiala.

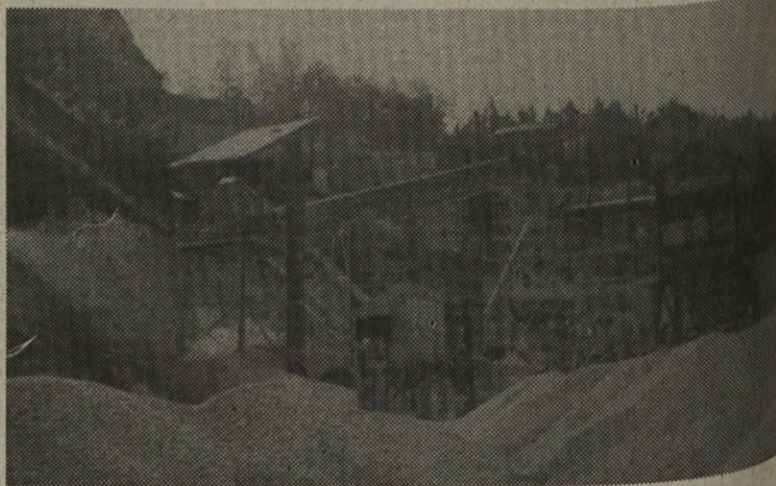
Pogoji dela v kamnolomu so rudarski, saj tudi pademo pod nadzor Rudarske inšpekcije. Imamo pro-

bleme z zaposlovanjem predvsem nekvalificirane delovne sile, ker je vse manj delavcev pripravljeno delati tako težko delo. Zato je prav pri teh opravilih največja fluktuacija. C. PAVLIN

Martin Rojnik, vodja kamnoloma v Podgori

Vegrad. 1. septembra 1977 leta je kamnolom z vsemi delavci prešel v roke Gradisa. Vsi smo pristopili Gradisu saj smo bili navajeni dela v kamnolomu, pa tudi za Gradis je to bilo boljše, saj bi stežka popolnoma na novo organizirali delavce za delo v kamnolomu. Takrat je kamnolom zaposloval 18 delavcev, sedaj pa jih 20.

Pesek drobijo v pet frakcij

Zaenkrat v Podgori s proizvodnjo krijejo le lastne potrebe celjskega TOZD

Znanje naših strokovnjakov premalo izkoriščamo

Z namenom, da bi dobili podatke o stopnji izkoriščenosti znanja tehničnih kadrov z višjo in visoko izobrazbo, je kadrovska socialna služba poslala inženirjem Gradisa vprašalnik.

V Gradisu je zaposlenih 220 inženirjev prve in druge stopnje. Vprašanih je izpolnilo in vrnilo samo 32 % anketiranih inženirjev. Iz izpolnjenih vprašalnikov smo dobili nekaj zanimivih podatkov.

Na vprašanje: — Ali je delo, ki ga opravljate po sistemizaciji predvideno za naš nivo izobrazbe in stroke, smo dobili naslednje odgovore:

Nivo izobrazbe:

— da je odgovorilo 95 % inženirjev (tistih, ki so vrnilo izpolnjen vprašalnik), z ne je bilo izpolnjenih 5 % anketnikov.

Za vašo stroko:

— da 97 % odgovorov

— ne: 3 % odgovorov.

Naslednje vprašanje je povezano s prejšnjim, prav tako so rezultati obeh vprašanj primerljivi.

Kako so (v odstotkih) izkoriščene njihove delovne sposobnosti, so anketiranci odgovarjali:

— moje delovne sposobnosti so izkoriščene:

— do 40 % je odgovorilo 1 % anketiranih.

— od 40—60 % je odgovorilo 9 % anketiranih, 29 % jih meni, da so njihove delovne sposobnosti izkoriščene 60—75 %;

33 % jih je prepričanih, da je ta procent med 75—90 %. DA je njihova strokovnost izkoriščena od 90—100 % je napisalo 13 % anketiranih inženirjev.

Visok procent tistih inženirjev (10 %) meni, da so njihove delovne sposobnosti izkoriščene več kot 100 %.

Brez odgovora je bilo 5 % vprašalnikov. Če pogledamo rezultate te ankete in jih primerjamo z anketo izvedeno maja 1978 vidimo, da se je mnenje (morda tudi dejansko stanje) spremenilo. Po podatkih iz naše ankete je le 56 % inženirjev, ki so vprašalnik izpolnili mnenja, da je njihova strokovnost oz. da so njihove delovne sposobnosti izkoriščene več kot 75 %. To je premik v mišljenju (maja 1978 je bilo takšnega mnenja skoraj 70 % anketiranih) na slabše.

V primerjavi s prejšnjim vprašanjem pa se nam zastavlja vprašanje. Če so anketirani inženirji prepričani

(95 % odgovorov!), da so dela, ki jih opravljajo po sistemizaciji predvidena za njihov nivo izobrazbe, potem moramo z rezervo jemati odgovore na zadnje vprašanje. Velja seveda tudi obratno, kar je bolj verjetno — to je, da odgovori na prejšnje vprašanje niso realni. To nam potrjujejo tudi rezultati naslednjega

vprašanja, kjer so anketiranci odgovarjali v kakšni povezavi so njihova opravila, oz. delovne sposobnosti z njihovo izobrazbo.

— Vaše efektivno izkoriščene sposobnosti se uporabljajo za opravljanje delovnih nalog, za katere je potrebno:

Stopnja izkoriščenosti strokovnega znanja

	do 20%	20 do 40%	40 do 60%	60 do 80%	80 do 100%	več kot 100%
Visoka šolska izobrazba	9	8	13	20	8	2
Višja šolska izobrazba	11	38	11	3	1	—
Srednja šolska izobrazba	25	22	5	2	2	1
Nižja šolska izobrazba	27	5	2	—	—	—

Tabela je zanimiva. Kljub temu, da je v razpredelnici le številni prikaz odgovorov anketiranih inženirjev, lahko brez preračunavanja v procenke razberemo, da je strokovnost inženirjev premalo izkoriščena, da jih vse preveč opravlja dela, za katera ne potrebujejo visoko šolsko izobrazbo.

Ali gre potemtakem za slabo organizacijo dela, ali za neangažiranost in nezainteresiranost samih anketirancev, ali za katerekoli druge razloge — to so lahko le razmišljanja, ki pa jih zaradi ozkosti ankete ne moremo utemeljiti.

Po mnenju anketirancev so najbogostejši vzroki njihove neizkoriš-

čenosti naslednji:

— delo ni dobro organizirano in koordinirano

— potreboval bi več sodelavcev, tudi takih z nižjo izobrazbo

— preveč sem obremenjen z opravili, ki ne sodijo v mojo stroko

— preveč sem obremenjen z družbenimi obveznostmi

— med tozdi je preveč nasprotujočih interesov

— pri delu ni nobene stimulacije

— proizvodni program je takšen, da kot strokovnjak ne morem biti dovolj izkoriščen (premalo možnosti za inventivno in ustvarjalno dejavnost)

— primanjkuje mi specializacije.

NA POGREBU TOVARIŠA TITA V BEOGRADU

VOZIL SEM BELGIJSKEGA KRALJA BAUDOUINA I.

Organizacija pogrebnih svečanosti je med drugim terjala kar precejšnje število osebnih avtomobilov, saj so v Beograd prišli predstavniki skoraj vseh dežel sveta. Pomanjkanje avtomobilov znamke mercedes je bilo nadomeščeno z določenim številom teh avtomobilov iz vsake republike. Tako je tudi slovenski Izvršni svet organiziral 30 vozil znamke mercedes, ki naj bi pomagali prepeljati vse goste po Beogradu. Ker na Izvršnem svetu niso imeli potrebno število teh vozil črne barve so na pomoč poklicali tudi nekaj voznikov iz delovnih organizacij. Med njimi je bil tudi gradisov mercedes z voznikom Feliksom Bergantom. Več o dogodku je spregovoril Feliks sam:

»V noči iz ponedeljka na torek smo avtomobile naložili na vlak, tako da smo bili v torek ob petih zjutraj že v Beogradu. Ta dan smo opravljali različne vožnje za dispečersko službo, ki je bila nameščena v centru Sava. V sredo pa smo vsi dobili navodila za prevoz svoje delegacije in pa stalnega vodiča. Moja naloga je bila, da v četrtek zjutraj na letališču počakam belgijskega kralja Baudouina I. Le-ta je prišel okoli osmih na letališče v Surčinu, nakar sem ga peljal v skupščino, da se je poklonil tovarišu Titu, od tod pa na Zvezni izvršni svet, da se je vpisal v žalno knjigo. Potem sem ga zapeljal v belgijsko ambasado, kjer se je preoblekel v kraljevske uniforme z veliko zlato sabljo.

Po pogrebnih svečanostih sem kralja Baudouina I popeljal v ambasado od tod pa na letališče, saj se je kralj že isti večer vrnil v Belgijo. S tem je bila moja naloga v Beogradu končana. Bil sem ponosen, da sem bil takrat v Beogradu, saj je bilo to priznanje meni kot vozniku in Gradisu v celoti.«

cp

Varnost v TOZD Gradnje Ptuj

»Varnost« Ljubljana DE Marijbor, nam je v mesecu januarju poslala ponudbo za organizacijo varnostne službe v našem tozdu. Kot specializirana delovna organizacija za fizično in tehnično varovanje družbenega premoženja je »Varnost« dolžna dosledno upoštevati in se organizirati po določilih zakona o družbeni samozaščiti, varnosti in notranjih zadevah (Ur. l. SRS št. 23/76-43a člen) in pravilnika o splošnih pogojih poslovanja za TOZD, ki varujejo družbeno imovino (Ur. l. SRS 27-76).

Prednosti, ki nam jih nudi »Varnost« za zavarovanje premoženja so:

— varovanje poteka po potrebah in navodilih uporabnika storitev,

— varovanje zagotovi v obsegu iz sklenjenega dogovora ne glede na vse izpade zaradi bolezni, dopustov itd.,

— zagotovi in izvajajo stalen nadzor nad delom varnostnikov še posebej v nočnem času ob nedeljah in praznikih in ob poostitvah,

— vse delavce opremlja s slušno opremo in zaščitnimi sredstvi,

— varnostnike izobražujejo in

usposabljaajo za delo na konkretnih delovnih mestih,

— varnostnike po potrebi oborožijo in opremljajo z brezžično radijsko zvezo, če je to potrebno,

— svetujejo in pomagajo pri ureditvi gasilske preventive.

Poseben poudarek dajejo osnovnemu in pa dodatnemu izobraževanju, čemur sledi preizkus znanja pred predpisano komisijo.

Naš TOZD je nabavil manjši kontejner, do katerega je napeljana elektrika in telefon ter je postavljen ob vstopu v TOZD. Varnostnik tukaj opravlja svoje delo 12 ur, nakar ga zamenja drugi. Vsem voznikom služb so razdeljene prepustnice, katere izpolnijo svojim podrejenim za izhod iz tozda. Prav tako se kontrolira prihod vseh ljudi v TOZD.

Ob uvedbi varnostne službe v našem tozdu so se v začetku pojavili in se še pojavljajo posamezne pomanjkljivosti, ki pa jih sproti opravljamo. Menimo, da smo zaenkrat na tem področju naredili precejšen korak in prav je tako, da poskrbimo za varnost posameznika kot celotne TOZD.

PEMI

Pestra servisna dejavnost v SPO

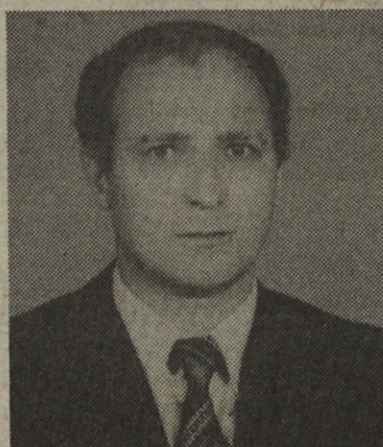
V strojništvu ne bi mogli govoriti o medicini, vendar se nekaj podobnega vseeno dogaja. Poleg tako velikega števila strojev, mora biti nekdo, ki jim nudi prvo pomoč, to so naši serviserji, delavci, kateri popravljajo razne stroje po naših gradbiščih. Velika pestrost je v raznolikih strojih, ki so potrebni, da lahko opravljamo razna dela po sodobni tehnologiji. Poleg upravljalca — strojnika mora še nekdo bdeti nad stroji, da se ne ustavijo. To so torej serviserji, kateri morajo biti pri svojem delu dokaj zbrani ter poleg orodja opremljeni tudi z znanjem, da so sposobni hitro ukrepati in v najkrajšem času usposobitipokvarjeni stroj. Izpad nekega stroja povzroči verizno gospodarsko škodo.

Številčno stanje naših servisnih skupin je majhno, vendar so pred dokaj težkimi pogoji do sedaj bili kos svoji nalogi, kljub temu, a je mnogokrat delovna sobota ali celo nedelja. Tem delavcem ni težko žrtvovati pripadajočega prostega delovnega časa, zavedajoč se potreb, ki so iz dneva v dan večje.

V zadnjem času je tudi precej da-

nega poudarka na servisno dejavnost v SPO. Uvedena je tudi manjša reorganizacija na tem področju. Prehaja se na specializacijo servisnih skupin. Delo je tudi podeljeno bazensko. Za vodenje servisnih skupin so določeni strokovnjaki prav tako bazensko. Za področje štajerske skrbi strojni inž. Šteinberger, za ljubljansko, gorenjsko, dolensko ter kopersko pa skrbi tov. Martinčič. Inž. Šteinberger je v Mariboru, tov. Martinčič pa je v Ljubljani. Ta organiziranost je pokazala že nekaj dobrih rezultatov. Na gotovih področjih pa imamo še referente, ki pomagajo pri raznih delih in organizacijah. Upamo, da bodo ti ljudje opravljali svoje poslanstvo v DO Gradis in tako prispevali k organizaciji dela.

Omembe vredna pa je vsekakor še ena lastnost serviserjev, vsaj nekaterih. Poleg svojega obveznega dela pa tudi razmišljajo o racionalizaciji svojega dela, za kar so dobili denarno priznanje. Za ta uspeh so uporabili znanje in prakso in s tem ustvarili dokaj velik prihranek ne samo za SPO, ampak tudi za kori-

Alojz Smrke je tudi eden izmed dobrih serviserjev, ki skrbijo za nemoteno obratovanje raznih strojev

snika stroja. Pri tem prihranku sta sodelovala tov. Zavratnik Ignac in Smrke Alojz.

Mnogo je bilo že napravljenega izven okvirjev dolžnosti, zato priporočamo da vsak, ki smatra, da je določeno delo prineslo tudi gotov prihranek naj sporoči svojemu vodji s

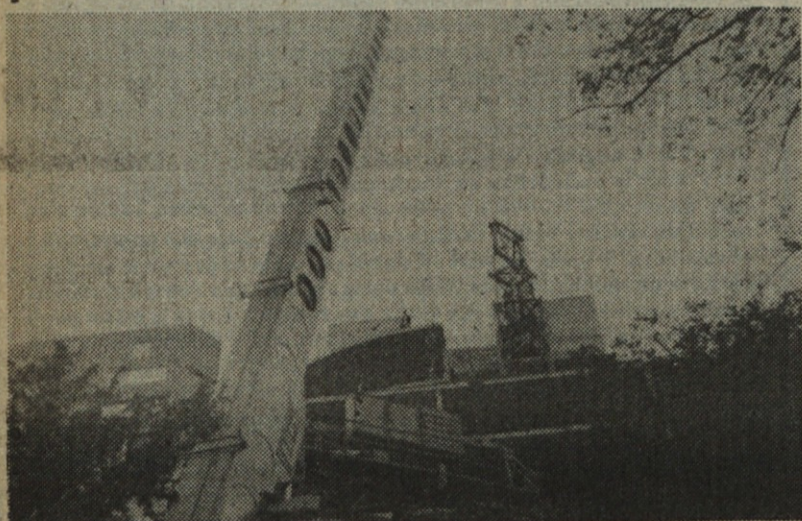

Dolgoletni serviser Ignac Zavratnik je vzoren delavec in dober organizator dela

kratko pismeno obrazložitev. Mnogo je naših fantov, ne samo serviserjev, ampak tudi drugih dejavnosti, ki so sigurno imeli gotove primere, katere bi se verjetno izplačalo nagraditi za prihranek. Torej še enkrat, pozivamo vse naše delavce naj priglasijo vsako izboljšavo, kjer je otipljiv večji prihranek.

Monterji žerjavov so spodrezali korenine tudi največjemu žerjavu na kulturnem domu Ivana Cankarja

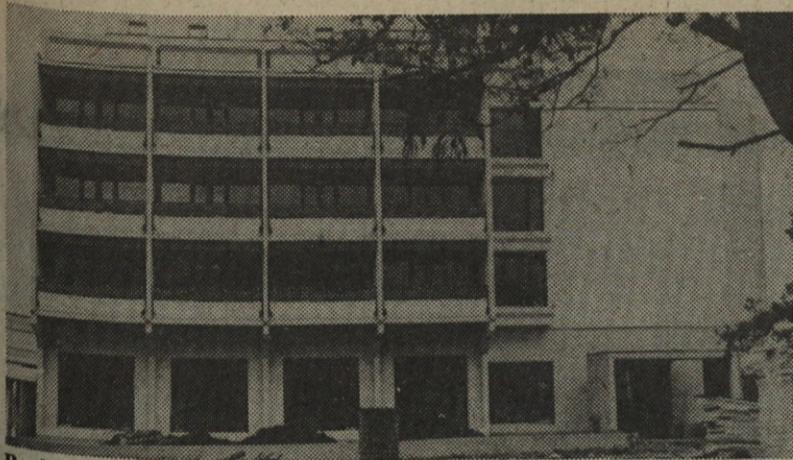
Demontaža žerjava na kulturnem domu Ivana Cankarja. Velikana je bilo po-

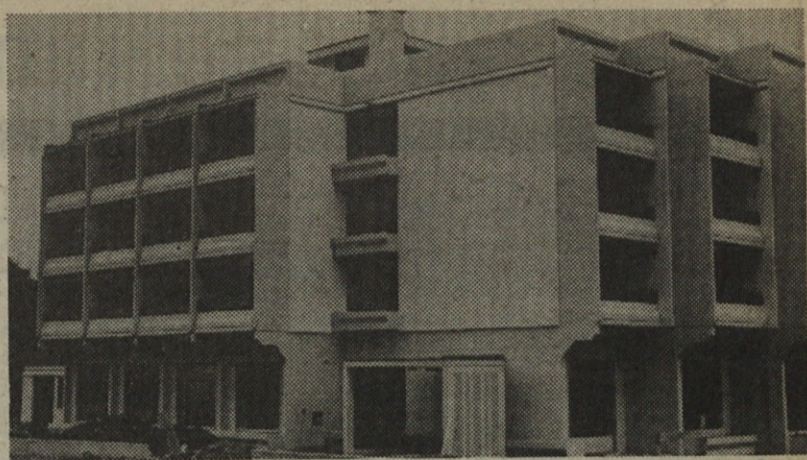
Strelnska ekipa je osvojila prvo mesto

Športniki iz SPO so bili zadovoljni z doseženimi rezultati

Pogled na del doma, kjer so troposteljne sobe z ložami in v pritličju dnevni prostor

Pogled na pročelje in vhod v dom

Počitniški dom v Biogradu je zgrajen

Kapacitete počitniških domov na Pohorju, v Ankaranu in Poreču ne zadovoljuje več vseh prosilcev, ki bi radi letovali v naših domovih in zato smo se v Gradisu odločili izgraditi še en počitniški dom na morju. Odločili smo se za Biograd na moru. Prvi pogovori in ogledi terena datirajo 1. junija 1977. leta. Vsi razgovori in pogajanja so bili končani v dveh letih, tako da so v začetku septembra 1979. leta delavci TOZD Ravne na Koroškem začeli z pripravljalnimi deli za gradnjo doma v Biogradu.

Že pri izkopu gradbene jame je prišlo do prvih težav. Zemljišče je bilo sestavljeno iz sten apnenca, tako da ni bilo mogoče izkopa vršiti z nobenim težkim strojem. Zato je bilo potrebno minirati teren. Miniranje je na 380 mestih in do globine 4 metrov izvršil Geološki zavod Ljubljana. Razen tega bilo je potrebno prestaviti vse komunalne inštalacije.

Druga težava pa je nastala že v toku gradnje, saj je žerjav, ki je bil sposoben od enega primorskega podjetja bil zelo pogosto pokvarjen, tako da je prav zaradi težav z žerjavom prišlo do več kot mesec dni zamude pri gradnji. Žerjav je včasih stal v okvari tudi cel teden. Tudi z betoni ni šlo brez težav. Beton je bil

izredno slabe kakovosti pa tudi neredno dostavljen. Šlo je za marke betona 300 in 400. Zato smo bili prisiljeni postaviti lastno betonarno in potem je delo hitro steklo naprej, tako da je bil tehnični pregled na začetku junija, kar pomeni, da bodo v počitniškem domu v Biogradu na moru prve goste sprejeli 1. julija.

Počitniški dom v Biogradu ima 108 ležišč v eno do štiriposteljnih sobah, grajen pa je tako, da je možna dograditev še 12 sob različnih velikosti, tako da bo dom v končni obliki lahko sprejel do 145 gostov. V prvi fazi pogovorov za gradnjo našega doma je občina postavljala pogoje, da mora dom imeti tudi zimski bazen, vendar je leta odpadel. S strani urbanista je bil postavljen tudi pogoj, da mora dom biti po kategoriji enak hotelom B kategorije in da nesme imeti več kot tri nadstropja. Ta zadnja dva pogoja sta tudi obveljala.

V pritličju je sprejemni hol v katerem so nizke sedežne garniture, sprejemna pisarna z recepcijo, aperitiv bar, kakor tudi večji dnevni prostor z možnostjo pregraditve. V letem bo mogoče prirediti tudi seminarje, v času poletnih počitnic pa bo v njem klubski prostor s televizijo, z možnostjo igranja šaha itd. Dnevni prostor je obdelan z belo silikatno

opeko in le delno z tapetami. V pritličju je tudi jedilnica in kuhinja z kapaciteto 150 kosil, večnamenski prostor za rekreativno dejavnost, v katerem bo za enkrat miza za namizni tenis. Na severni strani je jedilnica iz katere je dostop na odprto teraso z mizami, kjer se bo v poletnih mesecih jedlo. S terase pa se gre na vrt, ki letos še ne bo urejen. V sprejemnem holu bo postavljen avtomatski medkrajevni telefon. Dom je opremljen z ozvočenjem.

V treh nadstropjih so sobe. 12 štiriposteljnih, 12 troposteljne z možnostjo namestitve dodatnega pomožnega ležišča, 9 dvoposteljnih in 3 enoposteljne. Vse sobe imajo svoje sanitarije. Oprema v sobah je barve mahagonija. V sobah in po hodnikih v nadstropjih je tapison. Tro in štiriposteljne sobe imajo tudi lože, ostale sobe pa le francoske balkončke. Po tleh v ložah je kliniker. Po stenah v sobah so tapete. Vse sobe imajo tudi zavese. Na stopnišču in v sprejemnem holu je tlak od belega oziroma bež naravnega dalmatinskega kamna, ker je tudi to bila ena od zahtev urbanista. Terasa je ravna in del le-te je pohoden, tako da bo na njej tudi možno sončenje

saj bo gor nameščen tudi tuš in kabina za preslačenje.

Dom je centralno ogrevan, kar kaže na možnost da bo odprt dalj časa kot naši ostali domovi, lahko pa tudi skozi celo leto o čem se bo treba še dogovoriti.

Do plaže se pride po 10 minutni hoji skozi borov gozdiček. Obala je zlasti primerna za otroke in slabše plavalce ker je voda precej plitka in obala peščena. Od doma do Biograda pa je tudi 10 do 15 minut hoje.

Ker je zaradi omenjenih težav pri gradnji zmanjkalo časa za hortikulturno ureditev doma, bo to storjeno po letošnji sezoni, ko bo urejen vrt, posejana trava, rože, različno grmičevje in drevje, urejena bodo igrišča za otroke in balinišče ter v vrt postavljene klopi. Letošnji dopustniki ne bodo deležni tega udobja, ki je vezano na zunanost doma. Mogoče bo včasih, na začetku pa prav gotovo kaj zaškripalo, dokler se ekipa ki vodi dom ne stabilizira, vendar upamo, da boste vsi, ki boste letovali v Biogradu vsaj malo razumeli začetne težave, ki pa se več ali manj pojavljajo pri vsakem začetku. Pa vesele počitnice vam želimo.

CVETO PAVLIN

Uspeh naših šahistov v Puli

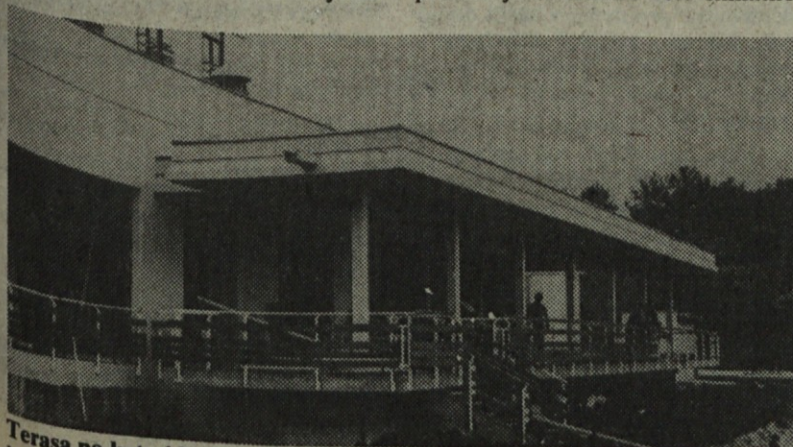
V času Dneva mladosti je bil v Puli od 19. do 24. maja letos 23. mednarodni moštveni šahovski festival. Na festivalu je sodelovala tudi naša šahovska ekipa, ki je bila razvrščena v II. skupino. V tej skupini so nastopala predvsem moštva, ki so imela v svojih vrstah mojstrske kandidate. Pri prijavi ekipe, da bi se bolje uvrstili, skoraj večina prijavi igralce, ki imajo višje kategorije, kot navedejo v prijavi. Glede na to se je naše moštvo zelo dobro plasiralo na 8. mesto med 17 nastopajočimi moštv.

Naši šahisti so dosegli naslednje rezultate:

Gradis : Josip Kraš 3:1
Gradis : ŠK Bačka Palanka 2:2
Gradis : Voždovac 0,5:3,5
Gradis : Anilana (Lodž) 2:2
Gradis : Landkoron (Villach) 2,5:1,5

Glede na moč naših igralcev (trije prvokategorniki, en drugokategornik in en igralec brez kategorije) je uvrstitev naše ekipe povsem realna. Po moči posameznih šahistov je bila naša ekipa »najslabša« v II. festivalski skupini.

S. F.

Terasa na kateri bodo poleti tudi stregli ter del vrta za ureditev katerega je letos zmanjkalo časa

Kako dolgo še samo prazne obljube?

Ponovno pričenjamo s počitniško sezono, z dopusti naših delavcev s tki, vsakoletno rekreacijo članov našega kolektiva.

Verjetno ga ni v Gradisu, kdor še ne ve, da je zgrajen novi dom v Biogradu in da bo letos že sprejel prve goste.

Prav tako je skoraj v celoti obnovljen poč. dom v Poreču in tudi dom v Ankaranu je precej olepšan. Skratka moramo priznati, da je po tej strani kolektiv Gradisa prispeval ogromna sredstva in da je dosedanja komisija za rekreacijo, ki jo je uspešno vodil njen predsednik Zrim Viljem zares imela razumevanja za vsa ta dela na področju poč. zmogljivosti.

S tem bo mnogim omogočeno letovanje v naših domovih, ker so se zmogljivosti občutno povečale.

Do tu je vse lepo in prav. Nikakor pa ni v redu druga stran tega področja, a to je vsakoletni problem z delovno silo, ki jo potrebujemo v naših domovih.

Na vseh sejah in pogovorih tako uradnih kot neuradnih, smo sprejemali sklepe, priporočila, navodila in razne nasvete kako bi najbolje rešili tudi to stran problema. Pa vendar se do danes ni ničesar spremenilo.

Vsi sklepi so ostali na papirju in od dogovarjanja do konkretnih rezultatov ni ostalo nič drugega kot golo obljubljanje, da bo vse v redu.

Zavedati se moramo, da če hočemo v naših domovih uspešno delati in zadovoljivo opravljati delo v času sezone, moramo imeti tudi temu primeren kadrovske sestav.

Namen tega današnjega prispevka je, da osvetli te probleme s prave strani, da ne bo več prihajalo na raznih sejah javno in tudi zakulisno do neobjektivnih kritik in to celo od tistih članov kolektiva, od katerih bi človek pričakoval, da znajo trezno

in objektivno presoјati situacijo, ne pa slepo udarjati s kritiko levo in desno. Takšna kritika je večinoma močno subjektivna in tudi nepoštena.

Mnogi naši člani kolektiva že leta in leta zahajajo na letovanje v naše domove, nekateri celo več kot 10 ali 15 let, torej dobro poznajo, s kakšnimi kadrovskimi problemi se ukvarjajo v sezoni naši počitniški domovi.

Da je situacija iz leta v leto slabša, to tudi vemo in da vsako leto naše komisije in kadrovske službe naših TOZD obljublajo pomoč in razumevanje, to tudi ni nobena skrivnost in da od te pomoči ni potem nikjer niti slišati razen nekaj častnih izjem.

Če hočemo imeti zares kvalitetno hrano, postrežbo, tako v jedilnicah in točilnicah, lepo urejene sobe, parke in še vse ostalo, kar spada zraven, moramo imeti predvsem za to izkušen kader, kar pa večinoma nimamo.

Dobro vemo, da smo največkrat prisiljeni sprejeti to kar dobimo, odnosno to, kar se nam ponudi od zunaj, od vseh strani domovine in iz vseh vetrov. To pa so večji del ljudje brez prave gostinske izobrazbe, brez prakse na teh delovnih mestih, včasih celo brez prave volje za delo, nekateri pa celo ne vzdržijo celo sezono. To niso naši Gradisovi delavci razen nekaj izjem. To so delavci, ki jih sprejememo pogodbeno ali v začasno delovno razmerje in takšni lahko odidejo, kadar hočejo in tudi delajo kolikor hočejo.

Saj praktično ni za njih po Zakonu o delovnih razmerjih nobenih sankcij in kot takšni tudi niso preveč zagreti za delo. Kako torej pričakovati od njih nekega posebnega elana pri delu in izredne prizadevnosti.

Pročelje našega doma v Poreču, ki je dobilo prijetnejši videz

Nočem reči, da se takšni včasih ne najdejo vendar so to le častne izjeme. Kako tudi takšne ljudi v tako kratkem času priučiti za to delo ali jim privzgojiti delovne navade, če niti nimajo volje za to ali pa za to ni časa v teh nekaj mesecih.

Kako torej pričakovati od njih požrtvovalnosti in še vse ostalo, kar spada v delo gostinca?

Torej tega se moramo predvsem zavedati predno nameravamo udariti s kritiko največkrat tam, kjer je sploh neobjektivna in nepremišljena.

Najlažje je nekaj pokritizirati, mnogo težje pa je nekaj storiti, napraviti, spremeniti, pomagati ali kakorkoli razumeti težave. Kritika mora biti, saj je zdrava. Če je dobronamerna, objektivna in poštena, nikakor pa je ni mogoče sprejeti, če je obravnavana preveč subjektivno in nepremišljeno.

Zato bi danes rad vprašal vse tiste, ki so obljubljali pomoč, da bomo v sezoni s skupnimi močmi uredili tudi kadrovske probleme v naših domovih, kje so s svojimi obljubami in kako daleč so se trudili, da bi vsaj delno pomagali z našimi delavci v sezoni rešiti opisane težave.

Odgovoriti enostavno samo tako, da je nemogoče premestiti kakšnega delavca-delavko iz TOZD v poč. dom, je najlažje; je pa tudi nerazumljivo, da od vseh TOZD lahko le eden ali največ dva (včasih) prispevata svoj delež delavcev v naše domove. To zares ni sprejemljiv odgovor in na takšen način ne bomo nikoli rešili teh problemov. In vendar jih bomo morali, če bomo hoteli imeti vse tako kot si nekateri zamišljajo in seveda da se izognemo raznoraznim kritikam.

Kdo pa ni rad dobro postrežen? Kdo pa ni rad zadovoljen, da je pohvaljen? Kdo pa želi, da naš Gradisov gost ne bo zadovoljen? Saj takega ni in vendar se zgodi, da pri delu tudi pogrešimo, kakor se tudi dogaja, da imamo dobre, uvidevne, prijetne goste, pa tudi neuvidevne in takšne, ki zahtevajo in pričakujejo to, česar jim ne moremo nuditi.

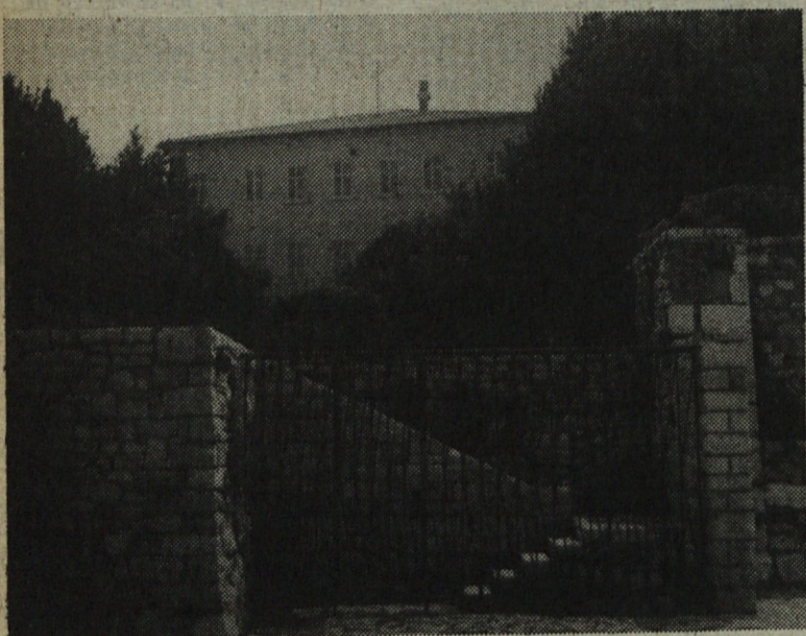
Kako torej naprej, da bomo vsi zadovoljni? Gosti in mi, ki želimo, da bodo naši delavci v naših domovih zadovoljni?

Brez posluha za kadrovske probleme v vseh naših TOZD ne bo šlo: zastoj in sprejemanje sklepov na najvišjih samoupravnih organih, če se tisti, ki so za to odgovorni ne potrudijo dovolj in samo vsako leto zmajujejo z glavami kako je nemogoče in samo nemogoče karkoli pomagati. Kako pa vedo, da je nemogoče, če nekateri niso niti poskušali?

In kako lahko ena TOZD da tri ali celo štiri delavce za eno sezono, drugih 20 TOZD pa niti enega? Kaj je res prav v vseh teh TOZD-ih takšna stiska s kadri, da preko celega leta ne bi mogli predvideti enega edinega delavca-delavko za premestitev v sezoni, v katerem od naših domov na bilo katero delovno mesto, ki ga je sposoben tudi strokovno opravljati — za kar se je seveda usposobil v svoji TOZD. Vsaj nekaj bi moralo biti stalnih delavcev Gradisa, nekaj pa bi jih sprejeli kot do sedaj in pričrhan sem, da bi se kvaliteta dela popravila in tudi gosti bi bili mnogo bolj zadovoljni.

Vendar brez razumevanja in pomoči vseh TOZD-ov tega ne bo mogoče napraviti. Upam, da prihodnje ne bodo le prazne obljube!

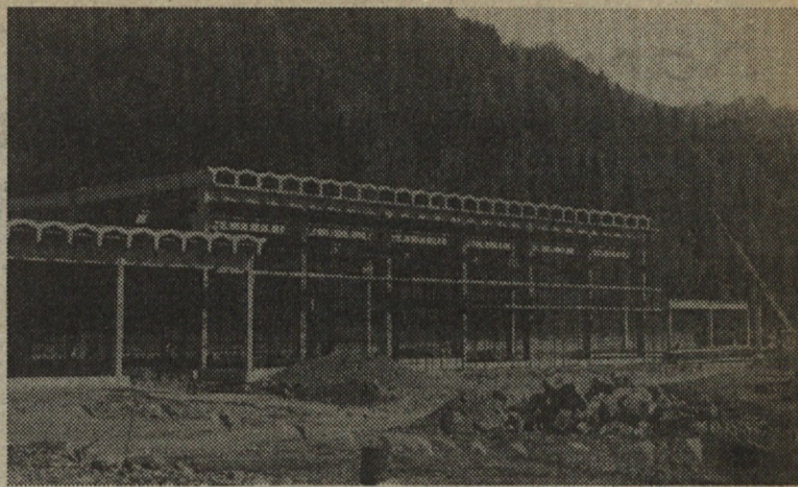
JANI KLANČAR

Pred pričetkom nove sezone

Ureditvev hudournika Jazbec

V tej hali bo glavni predelovalni obrat RUŽV

Rudnik urana Žirovski vrh

Pred letom dni so začeli delavci našega TOZD GE Jesenice s pripravljalnimi deli za gradnjo rudnika urana Žirovski vrh in sedaj je to največje gradbišče jeseniškega tozda. Pripravljalna dela so bila zelo obsežna, saj je gradbišče oddaljeno 4 kilometre od najbližjega naseljenega kraja, tako da je v tej fazi gradnje prišlo do manjših težav predvsem pri ureditvi delavskega naselja. Sedaj so tudi te težave premagane in delavsko naselje je lepo urejeno.

ima svojo kuhinjo in delavci so povedali, da je hrana dobra, barake v naselju so centralno ogrevane, v krogu naselja pa je tudi odbojarsko igrišče.

Gradbišče rudnika urana Žirovski vrh — RUŽV ima dve lokaciji, spodnjo in zgornjo. Na spodnji lokaciji so delali bolj intenzivno, zato je tudi več narejenega. Postavljena je že hala, v kateri bo glavni predelovalni obrat in servisni obrat, kakor

tudi upravni objekt z laboratorijem in gasilski prostori.

Na zgornji lokaciji je glavni izvozni rov iz rudnika in deponija za rudo in jalovino. Sedaj na plato dovažajo material, da bi dobili ravno površino. Na tem mestu so že začeli z deli za gradnjo trafo postaje, v kratkem pa bodo začeli graditi halo, v kateri bodo različna skladišča, kot so skladišča maziva, jeklenk, repromateriala in jeder vrtin ter nekatere manjše delavnice. Hala bo dolga 60

in široka 27 metrov. Pred začetkom del je bila na tem platoju deponija jalovine, katero je bilo treba vso najprej odpeljati. V nekaj več kot mesecu dni so odpeljali okoli 8.000 kubičnih metrov jalovine. Na zgornji lokaciji rudnika gre že proti koncu ureditev hudournika Jazbec.

Ko bodo dela v polnem zamahu bo na gradbišču Rudnika urana Žirovski vrh delalo okoli 150 delavcev. Po predvidevanjih bi dela na RUŽV mogla biti končana do konca leta 1982.

C. PAVLIN

Gradbinci postavili smrečico

Iz sredstva drugega referenduma, ki smo ga sprejeli mariborčani, je že zrasla nova mariborska osnovna šola, ki bo nosila ime »Šola borcev za severno mejo«.

Sodi med največje tovrstne objekte, saj bo imela nad 5.000 kvadratnih metrov površine, ter telovadnico s skoraj 900 kvadratnimi metri.

V njej bo 27 učilnic ter vsi potrebni kabineti. Imeli bodo svojo kuhinjo, zobozdravstveno ambu-

lanto ter druge prostore, ki so potrebni za sodoben pouk.

Z deli so pričeli 22. avgusta 1979. leta, gotova pa naj bi bila še to jesen.

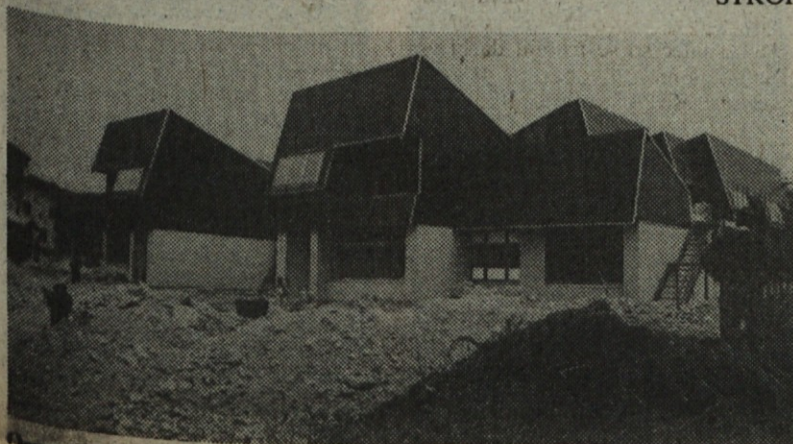
Delavci Gradisa TOZD Gradbene enote iz Maribora se kakor vedno tudi tokrat trudijo, da bi otroci jeseni pričeli pouk že v novi šoli. Seveda pa je precej odvisno od raznih obrtniških del, ki vsaj navidez navadno potekajo počasneje.

Upajmo, da le navidez in, da bomo lahko do roka predali objekt, ki bo v ponos vseh mariborčanov.

ŠTROF

Odbojarsko igrišče v delavskem naselju na gradbišču RUŽV

Delavsko naselje na gradbišču RUŽV

Temelji za trafo postajo na zgornjem platu RUŽV

Vsakodnevna jutranja telovadba

Tudi letošnja pomlad smo v Gradisu nadaljevali z pošiljanjem delavcev na rekreativno preventivne odmore v poreško Plavo laguno, hotel »Delfin«. V dveh izmenah, vsaka izmena je bila v Plavi laguni deset dni, se je teh odmorov maja meseca udeležilo 40 delavcev iz naslednjih tozdov: Ljubljana — okolica, KO Ljubljana, OGP Ljubljana, Železokrivnica Ljubljana, LIO Škofja Loka, SPO Ljubljana in TOZD Ljubljana.

Vsi kandidati so bili izbrani na podlagi zdravstvenih indikacij, z namenom preprečevati pogoste recidive, oziroma izboljšanja individualnega zdravstvenega stanja.

Program rekreativno preventivnih odmorov izvaja tim strokovnjakov, ki ga sestavljajo zdravnik, profesor telesne vzgoje in medicinske sestre. Po prihodu v Poreč vse delavce pregledajo s pomočjo desetih medicinskih aparatov in na osnovi tako dobljenih rezultatov naredijo program športno rekreativne dejavnosti za vsakega posameznika. Za izvajanje programa je v rekreativnem centru na voljo 16 športnih aktivnosti z kompletnimi objekti in rekviziti. Program dela je tak, da po zajtrku vsi telovadijo na obali morja in se tako potrebno razgibajo za naslednje vaje in aktivnosti, ki si jih zberejo glede na telesne zmožnosti in v sodelovanju s profesionalnim športnim rekreatorjem, ki skupino vodi. Dopoldanske vaje trajajo tri

ure. Po kosilu je obvezen počitek, nakar sledi še dve uri popoldanske rekreacije. Program vaj vsebuje naslednjeaktivnosti: plavanje v bazenu in uporaba savne, kolesarjenje, peš hoja, strejanje z zračno puško, balinanje in kegljanje, namizni tenis in tenis, veslanje, mini golf, lahkotni tek, itd.

Na koncu 10-dnevnega programa se zopet izvede kompleten pregled vseh udeležencev rekreativnega oddiha z vsemi medicinskimi aparati kot pri prvem pregledu. Na osnovi teh dveh pregledov dobimo sliko končnega rezultata in uspeha preventivnega odmora. Cena deset dnevnega rekreativno preventivnega odmora v Poreču znaša 2.900,00 din na posameznika, včevši tudi 80,00 din dodatka za rekreacijo.

Obiskali smo naše delavce v Plavi laguni, ki so povedali:

Omer GALIJAŠEVIČ, TOZD Lj.-okolica: »Ovdje nam je svima jako lijepo. Svaki dan vježbamo. Na početku su neki imali malo poteškoća, jer prije toga već više godina nisu radili nikakvu gimnastiku.

Svako radi samo one vježbe koje mu je prepisao liječnik, s obzirom na zdravstveno stanje svakoga od nas. Smatram da je novac, koji je uložio sindikat tozda za rekreativni odmor dobro uloženo, jer će poslije ovakvog odmora radna sposobnost svakoga od nas biti veća, a osim toga

zmanjuje se mogućnost profesionalnih oboljenja.«

Miha FORTUNA, TOZD Kovinski obrati Ljubljana: »Takšna oblika rekreacije kot jo imamo tukaj v Poreču je izredno kvalitetna in strokovno vodena, saj ima naša skupina svojega športnega rekreatorja s katerim odlično sodelujemo, izražamo mu svoje želje glede rekreacije, tako da nikoli ni bilo problema glede uporabe športnih objektov.

Sedaj, ko sem tudi sam v Poreču in ko sem se dodobra spoznal z načinom dela z delavci na preventivnih odmorih bom vedno podpiral takšne in podobne akcije, saj so le-te izredno koristne za vsakogar, ki pride sem dol in gre resno skozi zastavljeni program. Le-ta pa je prirejen tako, da ne dela težav nobenemu od nas.«

Ivan LOVŠE, TOZD OGP Ljubljana: »Zelo sem zadovoljen z celotno organizacijo preventivnega oddiha v Poreču. Velike so možnosti za rekreacijo in vsi delamo po lastnih močeh. Večina nas še najrajši plava in keglja. Tak odmor je zelo koristen, in predvsem zdrav. Mnogi delavci se niti ne zavedajo koristnosti oddihov in odklanjajo, da bi šli v Poreč, ker se jim zdi škoda tistih par dni letnega dopusta. Takšnih delavcev res ne morem razumeti.

Menim, da bi tudi v bodoče morali

posvečati več pozornosti preventivnim oddihom, pošiljali več delavcev v Poreč in s tem namenjati tudi več denarja za tako obliko rekreacije. Tudi hotelske usluge so na nivoju tako, da to samo še bolj izpopolni pozitivno oceno preventivnih odmorov.«

Milan CVELAK, TOZD Lesno industrijski obrat Škofja Loka: »Takšna rekreacija je zelo potrebna za večino delavcev v Gradisu, saj je delo gradbenika izredno težko in prav zato smo gradbeniki podvrženi številnim profesionalnim obolenjem. Takšen oddih in vaja pa vsaj v neki meri zmanjša število teh obolenj

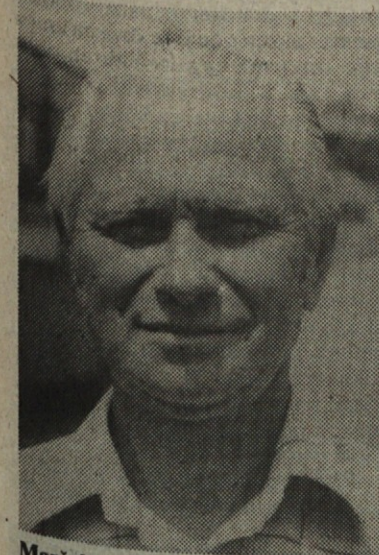
Upam, da bo pošiljanje delavcev na preventivni oddih v Poreč postalo vsakoletno tudi v našem tozdu in da se ga boudleževalo več delavcev. Iz drugih tozdov je tudi do šest delavcev iz Škofje Loke pa sva samo dva.«

Ivan LUKMAN, TOZD Železokrivnica Ljubljana: »Zelo sem zadovoljen, da sem prišel na preventivno rekreativni oddih v Poreč. Tukaj imamo vse možnosti vsestranske rekreacije in uporabe vseh športnih objektov s katerimi razpolagajo v Plavi laguni. Program je prirejen vsakemu posamezniku glede na njegovo zdravstveno stanje in telesne zmožnosti. Tudi postrežba v

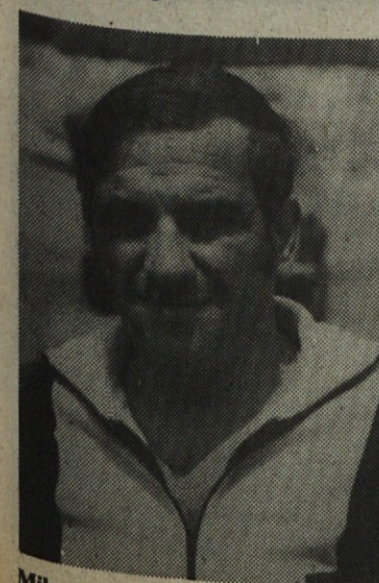
hotelu je dobra, tako da sem z vsem popolnoma zadovoljen.

Kolegijalnost med nami je tudi dobra. Vsi smo se medseboj spoznali, pa je tudi to še eden pozitiven moment teh oddihov. Med nami, ki smo tukaj na preventivnih odmorih pa pogrešam delavce naših tozdov iz Maribora, Celja, Ptuja in Jesenic. Dvomim, da med njimi ni takšnih, ki bi enako kot mi bili potrebni takšnega oddiha.«

Stojan ANTIČ, TOZD Ljubljana: »Mislim, da mogu reći u ime svih

Marčelo Gergolet

Milan Cvelak

nas, da je ovakav odmor vrlo koristan, a to znači i potreban. Na osnovi svega šta smo ovdje vidjeli, a i programa kojeg smo prošli nameće mi se misao, da je 10 dana u neku ruku i premalo, ali bolje i to nego ništa, kao naprimjer na nekim tozdovima, koji svoje radnike uopće ne šalju u Poreč.

Program rekreacije nije bio previše težak, tako da su svi mogli sudjelovati, naravno u okviru svojih mogućnosti, s obzirom na zdravstveno stanje svakog pojedinca.«

Marčelo GERGOLET, Strojno prometni obrat Ljubljana: »Ena takšna rekreacija kot je ta v Poreču je potrebna za vse nas, ki smo skozi vsa ta leta že precej truda vložili v podjetje in smo se tudi že precej zdelali. Zato je to po eni plati tudi priznanje vsem nam, ki smo že vrsto dolgih let pri Gradisu in smo si tak aktivni počitek zaslužili.

Vsak delavec, ki pride na preventivni oddih v Poreč si nesme misliti, da bo tukaj užival, pohajkoval, in šel po svoje kako se bo njemu najlepše zdelo. Vsi moramo delati po programu, ki je narejen za 10-dnevni oddih, to pa je tri ure dopoldanske in dve uri popoldanske vadbe. S takšnim programom smo vsi zadovoljni in disciplinirano vadimo, kajti le v tem primeru bo ta 10-dnevni oddih dal pozitivne rezultate, od katerih bo imel korist Gradis kot tudi mi.«

PAVLIN

Ogrevanje pred drugimi nalogami

Skupina naših delavcev ob prihodu v Poreč

Iz dela centra za izobraževanje

V šolskem letu 1979—80 so končali šolanje naslednji štipendisti:

Dipl. gr. inž.:

Mitja Pangeršič, Peter Slabe, Lojze Bevc.

Na VISOKI TEHNIŠKI ŠOLI V MARIBORU so diplomirali:

Branko Ivanetič, Viktor Memik, Jolanda Boruta in Bojan Oberleit.

Gradbeni tehniki:

Breda Pirš, Slavko Bratuša, Gojko Čuljak, Gvido Galič, Dušana Herman, Jože Klinar, Vojko Kovačič, Danilo Lihteneger, Miran Mlakar, Polona Perovšek, Jože Puklavac, Gorazd Sgerm, Janek Sadovsky, Miran Turk in Branko Vajngerl.

Lesni tehnik: Jana Žnidaršič

Strojni tehnik: Štefan Žganec

Ekonomski tehniki:

Magda Gradišar, Martina Juršek, Jasna Mamilovič

Administrativni tehniki:

Marinka Bezjak, Djurdja Ciglar, Štefka Kotnik in Darinka Menard.

Gradbeni delovodje:

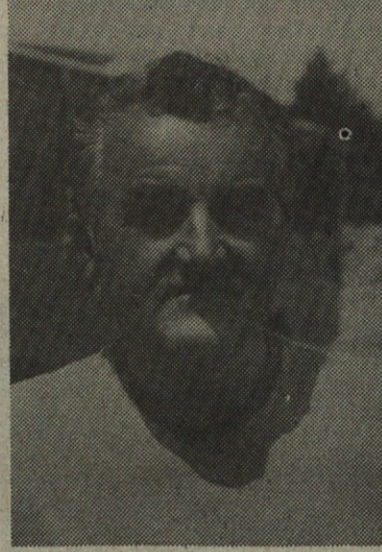
Hamdija Bunič, Branko Čurč, Vili Dobnik, Marjan Golubič, Anton Hoblaj, Karel Jus, Remzo Jusič, Đuro Kuzmič, Franjo Kovačević, Muharem Kadirič, Slavko Murk, Franc Možič, Josip Novak, Stamenko Rosić, Aziz Sejdić, Šipuš Franjo, Tomo Špoljarič, Franc Turk, Stjepan Vešligaj, Stjepan Zgazivoda, Franc Kosednar.

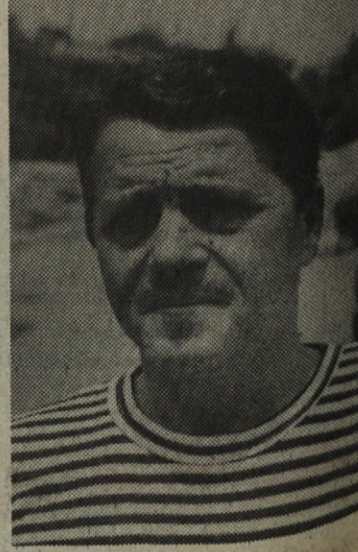
Jelka Škerlak

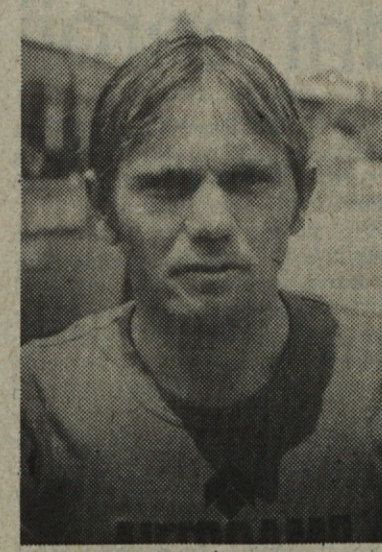
Miha Fortuna

Ivan Lovše

Ivan Lukman

Omer Galjašević

Ugovorne organizacije nisu »GG preduzeća«

Činjenica da je dosad u našoj zemlji osnovano svega 68 ugovornih organizacija udruženog rada govori o tome da ovom obliku udruživanja rada i sredstava nije dovoljno posvećena pažnja. Iako zaposleni u ugovornim organizacijama, saglasno Ustavu i ZUR-a, imaju gotovo ista prava i položaj kao i zaposleni u drugim OUR-ima, interes za ovaj način povezivanja je vrlo mali. Čak i tamo gde interesovanje postoji, mnoge prepreke obeshrabruju, a ponekad i direktno ometaju stvaranje ugovornih organizacija.

U uslovima kada se sve veći broj radnika na privremenom radu u inostranstvu vraća u domovinu, značaj ugovornog udruživanja rada i sredstava raste. To ne samo zbog potrebe društva da rešava problem nezaposlenosti i koristi koju zajednica može imati od ulaganja sredstava stečenih radom u inostranstvu, već i

zbog velikog interesovanja samih povratnika.

Iako je očigledno da za stvaranje ugovornih organizacija treba podrška i inicijativa društveno-političkih zajednica, prepreke, naročito administrativne i zakonske — postoje. Kako drugačije shvatiti činjenicu da je za osnivanje takvih organizacija neophodno pribaviti 32 različita odobrenja, uverenja i slična dokumenta. O preprekama, koje se najčešće bez pravničkih bravura ne mogu premestiti, govori i sledeća ilustracija: uslov za registrovanje ugovorne organizacije kod suda jeste da se prethodno pribavi od SDK potvrda o deponovanju osnovnih i obrtnih sredstava — a da bi se takva potvrda dobila od SDK, neophodno je da ugovorna organizacija bude registrovana kod suda!

Kod povratnika iz inostranstva, koji se vrlo često javljaju kao intere-

senti za stvaranje ugovornih organizacija udruženog rada, postavlja se i prepreka carinskih dažbina na sredstva za rad koja oni žele uvesti. Te dažbine su jednake onima koje se primenjuju na sredstva za rad koje povratnici žele koristiti u privatnim zanatskim radnjama. Time se privatni i društveni sektor stimulišu na jednak način.

Pored potrebe veće inicijative društveno-političkih zajednica, prvenstveno opština, u podsticanju i olakšavanju stvaranja ugovornih organizacija, treba konačno sava-

dati i otpore zasnovane na zabludi da su te organizacije u stvari nekađanja GG-preduzeća. Doprinos stvaranju ugovornih organizacija očekuje se i od banaka, koje bi odobravanjem kredita u ovakvim slučajevima ta takođe delovale podsticajno.

I konačno, ako su ugovorne organizacije udruženog rada od društvenog interesa, jer na ovaj način udružena sredstva postaju društveno vlasništvo, onda su neophodne podsticajne mere ekonomske politike, naročito u okviru carinske i kreditne politike.

ŽORŽ CRMARIĆ

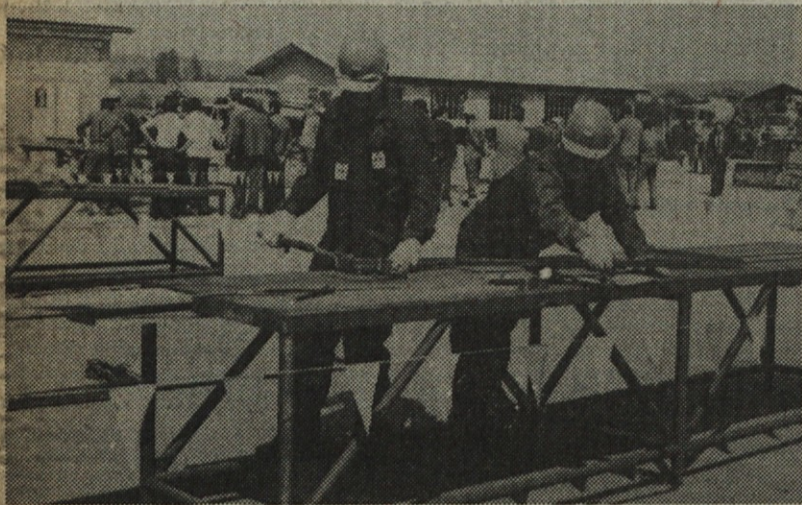
Sva samoupravna prava

Radnici u delovima naših organizacija udruženog rada koje izvođe radove u inostranstvu, moraju u pravima i obavezama biti izjednačeni sa zaposlenima u zemlji. Ovaj zaključak usvojen na sednici Koordinacionog odbora SK SSRNJ za pitanja jugoslovenskih građana na pri vremenom radu u inostranstvu, proizšao je iz saznanja da su ovi naši radnici za mnoga prava prikraćeni i da često nemaju nikakvog uticaja čak ni na one odluke koje se njih direktno tiču.

Drugim rečima, poslovodni organi u nekim delovima OUR-a, a još češće oni u zemlji, sve konce drže u svojim rukama, a radnici se bave uglavnom pitanjima odmora, zaštite na radu i nekim drugim manje značajnim problemima. Naročito su

slabe veze sa matičnom organizacijom, posebno kada je reč o pripremanju i donošenju samoupravnih akata, a otpor koji se daje formiranju osnovnih organizacija udruženog rada u inostranstvu, praktično onemogućava ove radnike da odlučuju o delu dohotka koji ostvaruju. Uočene su takođe i slabosti u društvenoj organizovanosti i informisanju, kao i u obrazovanju. Radnici se, uz to, na rad u izdvojene pogone često šalju i bez ikakvih prethodnih priprema, pa ništa ne znaju o zemlji u kojoj rade, niti o osnovnim normama ponašanja u njima. I sami radnici pretežno su motivisani zaradom, pa prihvataju i uslove koji ponekad odudaraju i od naših zakonskih propisa.

Napomenuto je da bi od opštih zaključaka sada trebalo preći na

Građevinari — narodni heroji

Ove godine beležimo 35. godišnjicu oslobođenja zemlje i pobe nad fašizmom, a naredne 1981. godine — 40. godišnjicu ustanka. To je prilika da se nešto više kaže o onima koji su tome najviše doprineli — narodnim herojima Jugoslavije. U ovom materijalu će biti reč baš o njima — narodnim herojima, radnicima građevinske struke.

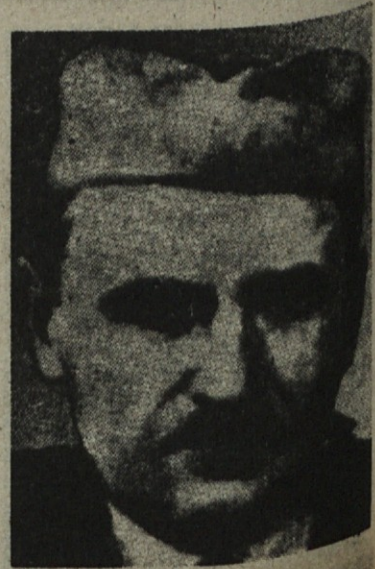
U drugom svetskom ratu naši borci su svojim herojstvom zadivili sav svet. Za izvanrednu hrabrost njih 1.322 nosi najviše odlikovanje — Orden narodnog heroja — 259 rođenih u Srbiji, 282 u Hrvatskoj, 161 u Sloveniji, 244 u Crnoj Gori,

278 u Bosni i Hercegovini i 66 u Makedoniji. Ovim visokim odlikovanjem je odlikovano 20 stranih državljana, 23 jedinice NOV i POJ, tri ustanove, četiri društvenopolitičke organizacije, osam gradova itd. Od radnika građevinske struke Orden narodnog heroja su dobili sledeći drugovi:

PETAR LEKOVIĆ

Rodjen je 1893. godine u Rečicama kot Užičke Požege u SR Srbiji. To je čovek koji je u nas prvi proglašen za narodnog heroja Jugoslavije. Bilo je to februara meseca 1942. godine. Leković je po zanimanju kamenorezac. Član KPJ je od pre II

svetskog rata. Kasnije postaje i član Sreskog komiteta KPJ za Užičku Požegu. Bio je veoma aktivan, kako unutar KPJ, tako i van nje, i to od 1938. godine naovam pa do svoje pogibije. U partizane je otišao zajedno sa trojicom svojih sinova. U borbama je bio veoma smeo i hrabar. Posle formiranja II proleterske brigade Leković postaje zamenik komandanta njenog Prvog bataljona. Umeo je neustrašivo da uleće u neprijateljske redove. Tako je noću između 30. aprila i 1. maja 1942. godine uleteo u bunker pun Italijana i neke poubijao kundakom puške. Ali, sredinom 1942. godine u borbi na Živanju kot Gackog partizani,

Peter Leković

Štednja nije odricanje

»Program dugoročnih mera za racionalizaciju, supstituciju i štednju energije« — naziv je jednog dokumenta koji će biti aktuelan ne samo narednih pet godina, nego do kraja ove decenije, a i kasnije — i na njemu se intenzivno radilo u više organa Saveznog veća, počev od Saveznog komiteta za energetiku, Komiteta za saobraćaj i drugih. Savezno izvršno veće upravo je usvojilo ovaj program. Na prvi pogled, nema tu mnogo novog, već se i sada zna o merama štednje, ali nije dovoljno samo znati, nužno je to i primenjivati — u svakoj radnoj sredini, domaćinstvu, u svako doba dana i godine.

Na to nas primorava situacija — što će se — bilo kroz raznorazne nestašice i ograničenja i poskupljenja još više osetiti danas nego sutra, jer nafta postaje sve skuplja i to je toliko veliki teret platnog bilansa zemlje da ni najveći poznavaoči pesimisti nisu mogli da predvide da ćemo samo za godinu dana morati na ime poskupljenja nafte da platimo dodatnih 2,1 milijarde dolara za uvoz nafte. Naime, u 1980. godini — pod

uslovom da cene nafte ne budu više rasle kao u prva tri meseca — moraće Jugoslavija da plati 3,5 milijarde dolara za uvoz nafte. Da su se cene nafte zadržale na nivou cena iz januara 1978. godine — platili bismo samo 1,4 milijardu dolara.

Posledice svega ovoga još nisu sagledane, a u mnogim sredinama se i ne zna šta to sve znači — pogotovo u uslovima našeg ionako negativnog platnog bilansa, a ogromnih potreba za uvoz repromaterijala i drugog — što nije nafta.

Štednja u saobraćaju, ukidanje nerentabilnih autobuskih linija i onih koje su paralelne sa železnicom, preorijentacija grejanja sa mazuta i lož-ulja na ugalj i drugo — to su, pre svega, kratkoročne ali i dugoročne permanentne mere. Uz sve to, pomenuti i program mera sadrži u osnovnom obliku naznake štednje, odnosno racionalnije upotrebe i električne energije i postupno, ali konsekvantno primenjivanje novih normi u građevinarstvu i projektovanju — za takvu gradnju stanova i svih drugih zgrada za život i rad, u kojima se toplotna i električna ener-

gija neće rasipati. A ona se rasipa, bukvalno rasipa, jer mnogi toga nisu i svesni, niti su, do sada, osetili posledice pravog potrošačkog, neracionalnog ponašanja u trošenju energije. Tome na sadašnjem nivou razvijenosti privrede i standarda građana apsolutno nema mesta, tim pre što su mnoge privredno znatno razvijenije zemlje učinile mnogo toga u racionalnijoj upotrebi energije još od 1973. godine, a mi sada praktično u tome preduzimamo prve korake.

Povećanje životnog standarda stanovništva i brz tehnike i tehnologije omogućava (i nalaže) upotrebu sve većih količina tzv. sekundarnih oblika energije — one energije koja se »nevidljivo« gubi — pri proizvodnji i transportu. Naučna istraživanja u nas, na primer, pokazuju da se samo 20 odsto bilansnih rezervi pretvara (kao fosilna goriva) u korištan rad — što znači da se oko 80 odsto ove energije — gubi, razbacuje.

Štednja energije u nas — izuzev štednje nafte — ne predstavlja o odricanje, niti smanjenje nivoa

standarda života. Potrošnja energije po stanovniku će i dalje rasti, to je sasvim izvesno, ali reč je pre svega da se izvrše određene preorijentacije, da se energija ne troši tamo gde je nepotrebno.

Ogromne su mogućnosti štednje u industriji, saobraćaju, poljoprivredi i širokoj potrošnji. Kod velikog broja automobila, traktora, kamiona i slično — s pogonom na tečna goriva — nisu realizovane mogućnosti, pre svega, u proizvodnji ovih, za smanjenje potrošnje goriva.

U opštoj i širokoj potrošnji veliki je broj štednjaka, bojlera, hladnjaka koji zavisno od tipova i marki, troše veoma različite količine energije. Ugradiće se u svim oblastima u naredni srednjeročni plan do 1985. godine, a Savezno izvršno veće odredilo je rokove i nosioce poslova za izradu detaljnih studija i predloga u ovoj oblasti. Osim organa Saveznog izvršnog veća i republičkih i pokrajinskih izvršnih veća, u ovaj posao su uključeni Privredna komora Jugoslavije, sva njena stručna udruženja, kao i Stalna konferencija gradova Jugoslavije.

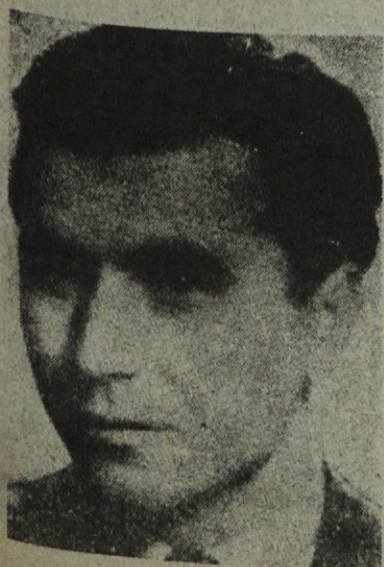
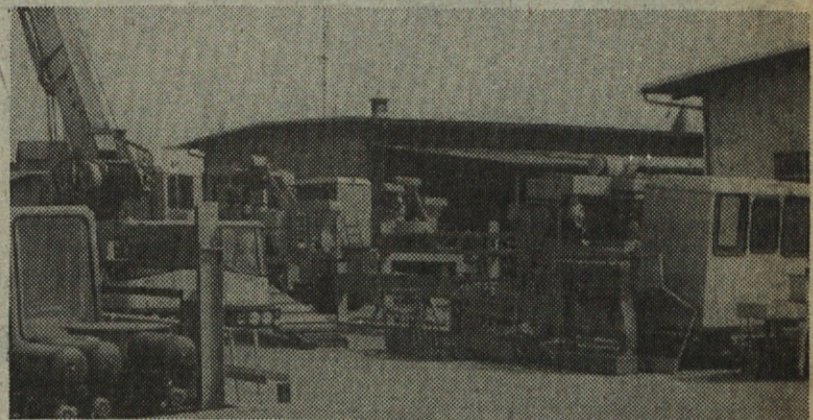
ZDRAVKO ILIĆ

konkretnu analizu stanja u svakoj od organizacija udruženog rada koje rade u inostranstvu, jer ima i dobrih primera i rešenja, pa akciju treba usmeriti na ona mesta gde je najmanje učinjeno. Taj posao koordinacioni odbor trebalo bi da obavi skupa sa Savezom sindikata Jugoslavije, odborima u republikama i pokrajinama, ali i uz pomoć svih drugih činilaca — komora, SIZ-ova za zapošljavanje, društveno-političkim i drugim društvenim organizacijama. Ova analiza trebalo bi da obuhvati i rad naših predstavništava u inostranstvu i to — profil kadrova,

njihovu društveno-političku aktivnost i vreme boravka koje je često i dva do tri puta duže od predviđene četiri godine.

Verifikovan je i predlog zaključaka Predsedništva SK SSRNJ o aktuelnim pitanjima položaja naših građana na privremenom radu u inostranstvu, a bilo je reči i o koncepciji seminara koji se u zemlji i inostranstvu organizuju za aktiviste klubova i udruženja naših radnika na privremenom radu. Tradicionalni letnji seminar održaće se ove godine na Plitvicama od 7. do 12. jula.

V. REŠETAR

Pane Đukić

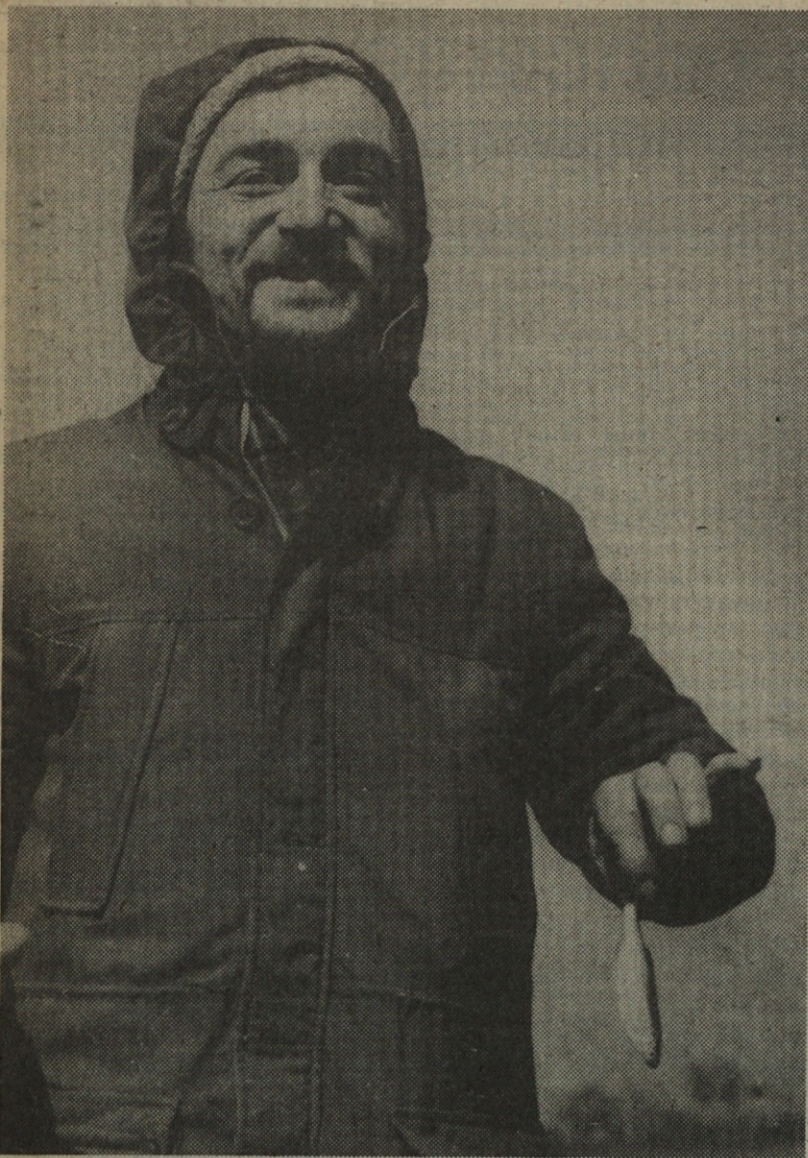
kada im je ponestalo municije, počeli su se povlačiti pred jačim neprijateljem. Tada je Petar Leković golim rukama počeo da odvaljuje kamenje i stenje na neprijatelja koji je u streljačkom stroju, idući uzbrdo, nastojao da sustigne partizane. I tu su ga krvnici ubili. Sa rukama na stenju ostao je izrešetan neprijateljskim kuršumima prvi narodni heroj Jugoslavije Petar Leković. Za narodnog heroja Jugoslavije proglašen je februara 1942. godine.

PANE DJUKIĆ — LIMAR

Rodjen je 8. avgusta 1922. godine u Kopljuhu kod Bosanskog Petrovca. Po zanimanju je bio gradjevinski limar. Limarski zanat je učio u Beogradu i Kruševcu. U naprednom omladinskom pokretu učestvuje od svoje rane mladosti. Okupacija

zemlje ga je zatekla u Kruševcu. Tada je važio za jednog od najaktivnijih skojevaca. Član KPJ je postao 1941. godine. U partizanskim jedinicama je još od prvih dana ustanka. Bio je borac Rasinskog partizanskog odreda. Pane je najpre bio puškomitraljezac, zatim desetar, a onda se redjao skoro na svim dužnostima do komandanta Odreda. Od prvih borbi Pane se ističe svojom hrabrošću i odanošću. Bio je jako snažljiv. Tu osobinu je naročito ispoljavao u teškim situacijama. Kao rukovodilac postaje iz dana u dan sve popularniji i omiljeniji među saborcima i među narodnom ovih krajeva gde je ratovao. Godine 1943. Pano postaje komandant Rasinskog udarnog bataljona, a nakom toga zamenik komandanta Treće južnomoravske brigade, a od aprila 1944. godine komandant Šesnaeste

srpske brigade. Na svim tim dužnostima služio je za primer i kao starešina i kao borac. Pane je preživio rat. Posle rata bio je u dva saziva biran za saveznog poslanika za Rasinski srez. Kao istaknuti oficir Uprave državne bezbednosti. Pane je bio primerno budan, neumoran i nepomirljiv borac protiv svakoga koji se ustremio na našu slobodu i nezavisnost, pa je na dužnosti izgubio i svoj život. Bilo je to 1952. godine na delu bugarsko-jugoslovenske granice, kod sela Veliko Trnjano blizu Leskovaca. Jedne večeri, 30. juna 1952. godine napala su ga dva naoružana špijuna-bandita. Djukić je uspeo da rani jednoga ali je i on bio smrtno pogođen. Bio je tada potpukovnik Jugoslovenske narodne armije. Za narodnog heroja je proglašen 20. decembra 1951. godine.

Zmagovalec ribiškega piknika

Ribiči jedli kure

Ko so me Gradisovi ribiči v Mariboru povabili naj napravim kratek zapis o ribiškem tekmovanju sem si dejal: »Fant, danes se boš pa najedel rib.«

Vzel sem fotoaparata in beležko ter se podal do ribnika v Gradisovi gramoznici na Pobrežju.

Kot pravi poznavalec ribiškega bontona sem ugasnil avto že precej daleč od ribnika ter se potihoma splazil do prvega ribiča. Glavo mu je kar vleklo na eno stran, kajti na klobuku je imel najmanj pol kile značk. Žal pa ni nobene kilaže v plastični vrečki na tleh (ta je bila pripravljena za ribe — ha — ha.)

Pa ga potihoma vprašam, na kaj lovi, »ja — na črve, žgance, kruh, no, na vse kar pride.«

»Pa pride kaj?«, ga vprašam.

»Nič!«, je kot iz puške odgovoril.

Res je bilo tisto jutro precej hladno. To bi naj bilo baje tudi vzrok, da 28 ribičev tistega dne ni ujelo ničesar. Da bom bolj točen. Zmagovalec je ujel samo eno ribico, ki je tehtala kar 12 gramov. Prav ste prebrali. 12

gramov brez »K« kar bi pomenilo kilogramov.

Vsi po vrsti so se opravičevali, češ, da je prehladno, da piha veter itd. Se celo inž. Vedlin je imel tako premražene roke, da jih ni mogel raztegniti, da bi mi lahko pokazal kakšno veellikkko ribo je prejšnji teden ujel.

Vse to pa ni motilo neumornega predsednika ribiškega društva Bruna Benjeta. Ni se dal vreči iz tira. Roštilj je bil že pripravljen, rib pa od nikoder.

Pa kaj bi to. Med tem ko so ribiči »lovili« se je že vrnil od mesarja in prinesel polno skledo »kurjih letanc«, ter maso za čevapčiče. Tako so mariborski ribiči rešili, če že ne svojo ribiško čast, pa vsaj svoje želodce, ki so v sobotnem dopoldnevu že kar močno krulili.

Pa kaj potem, pravi njihov predsednik, glavno je, da se po napornem delu tukaj v naravi spočijemo. To jim rad verjamem, saj se razen zmagovalca (glej sliko) ni nihče drug pretegnil. Pa drugič več ribiške sreče.

ŠTROF

Susret mladosti 1980

V dneh 16., 17. in 18. maja je v Splitu, oziroma v Trguru, hotelu Medena, potekalo srečanje mladih gradbenikov iz bivših vojno gradbenih podjetij. Takšnih podjetij je 10 in sicer: L. Lavčević — Split, Centroprojekt — Beograd, GP R. Mitrovič — Beograd, GP Napred — Beograd, GO Tempo — Zagreb, GP Monter — Zagreb, GRO Primorje — Rijeka, GRO Vranica Sarajevo, Unioninvest — Sarajevo in GIP GRADIS Ljubljana. Vse te delovne organizacije so takoj po vojni obnavljale porušeno domovino in veliko gradile za JLA.

Iz tega povojnega delovanja so ostale določene korenine v mladinskih organizacijah teh podjetij, ki so se na pobudo nekaterih pred 10 leti dogovorili, da se bodo predstavniki mladinci iz vsake organizacije enkrat na leto srečali na političnem, športnem in kulturnem področju, si obenem izmenjali izkušnje in s takšnimi srečanji krepili bratstvo in enotnost naših narodov.

Program 12. srečanja mladosti 80. je bil naslednji:

1. Tematska konferenca na temo: »Tito in mladi« in »Položaj mladit v socialističnem društvu«.
2. Športna srečanja
 - a) mali nogomet
 - b) namizni tenis
 - c) streljanje
 - d) šah
 - e) vlečenje vrvi
3. Kviz znanja na teme:
 - a) trideset let samoupravljanja
 - b) arhitektura in gradbeništvo
 - c) splitske znamenitosti.

Ekipa, ki je zastopala barve GRADISA je bila glede na stabilizacijsko resolucijo omejena na 15 mladincev, kar je bilo sprejeto na seji predsedstva konference OOSZ Gradisa, katera je finančno pokrila stroške. Ekipa je bila sestavljena iz predstavnikov osnovnih organizacij ZSMS iz TOZD GE Maribor, GE Ljubljana-okolica, SPO, LIO Škofja Loka in DSSS. Izbrana je bila na podlagi rezultatov lanskimi Mladinskih iger Gradisa, ki so bile 12. maja v Ljubljani in na podlagi družbeno politične aktivnosti.

Na sami otvoritvi smo vsi z enominutnim molkom in z govorom predsednika OOSZ »Lavčević« počastili velikega borca za svobodo in tvorca naše samoupravne socialistične Jugoslavije — tovariša TITA.

Naša 15 članska ekipa je bila najmanjša med temi udeleženci, tako da smo morali kombinirati naše mladince, da so nastopili v vseh športnih panogah, kvizu znanja in tematski konferenci. To je bilo za naše predstavnike precej naporno, saj smo na primer ob 9. uri igrali

nogomet, potem je ista ekipa igrala namizni tenis in nekateri šah in nato smo se zopet morali vrniti k malemu nogometu. Kljub tako maloštevilni ekipi, pa smo dosegli zavidljive uspehe in sicer: prvo mesto v šahu, namiznem tenisu in kvizu znanja, drugo mesto v malem nogometu in streljanju, dočim smo bili v vlečenju vrvi osmi. Čeprav organizator uradno ni razglasil skupnega zmagovalca, je uradno poudaril, da je ekipa Gradisa dosegla najboljše rezultate.

Kar se tiče same organizacije ne moremo izreči samo pohvalnih besed, kajti organizator je imel zelo slabo urejene prevoze in tudi sodniški kader s tehnično izvedbo ni deloval najbolje.

Na tematski konferenci je bilo rečeno, da moramo to srečanje še ohraniti in krepiti, saj se z njimi krepi bratstvo in enotnost med mladimi, še posebej na takšnih srečanjih, kjer se je praktično zbrala Jugoslavija v malem. Potrebne pa bodo določene spremembe, da bodo srečanja mladih bivših vojno gradbenih podjetij dobila tisto mesto in vlogo, ki jo dejansko zaslužijo.

Predstavniki vseh ekip so soglasno odločili, naj bo drugo leto organizator srečanja mladosti naše podjetje GIP GRADIS Ljubljana, saj jedino mi še nismo bili organizatorji teh srečanj. Pri tem moramo omeniti še to, da v prihodnje organiziramo še srečanje glavnih direktorjev teh delovnih organizacij, na katerem se bodo dogovorili o možnosti medsebojnega poslovnega sodelovanja.

Vsekakor pa je potrebno poudariti še naslednje: ne glede na malo številno ekipo in na odlične rezultate, ki so jih naši predstavniki dosegli na tekmovanjih, je potrebno naše mladince posebej pohvaliti še zaradi izredne discipliniranosti, vestnosti in poštenosti. Organizatorji in vse ostale ekipe, so namreč prispevali, da smo bili tudi v tem pogledu med boljšimi ekipami, s katero so z veseljem sodelovali.

Org. športne rekreacije
POLAJNAR ALOJZ

V slovo

Vse člane kolektiva Gradis obveščamo, da je tragično preminil tov. Miladin MILINCIC, roj. 10. 6. 1933. PU-zidar. V TOZD GE Jesenice je bil zaposlen od 16. 7. 1971 do 1. 6. 1980, ko je v prometni nesreči izgubil življenje.

Kot dolgoletnega, pridnega in požrtvovalnega delavca ga bomo ohranili v trajnem spominu.

SLAVA MU!

KOLEKTIV GRADIS
TOZD GE JESENICE

Kviz znanja

Zmagovalci mladinci iz Celja

Mladinci GE Maribor so kot zmagovalci lanskoletnega kviza znanja 24. maja letos gostili mladince desetih gradisovih tozdov, ki so odgovarjali na vprašanja iz štirih področij: ZKJ, SKOJ Mladinske delavske akcije in na vprašanja vezana na Gradis. Tekmovanje je bilo zanimivo, čeprav bi lahko rekli, da znanje mladih ni bilo najboljšo. Mogoče je pri nekaterih tudi trem naredila svoje, saj se je tekmovalstvo v kvizu znanja začelo v jedilnici Kovinskih obratov šele tedaj, ko so vsi športniki končali s svojimi tekmovanji, tako da so lahko prisostvovali kvizu. Nastop pred tako velikim auditorijem pa je nekatero tako zmedel, da so imeli problem celo z naštevanjem vseh skupnost skupnih služb kar po domače poimenovali skupne službe, kar je bilo za žirijo dovolj, da odgovora niso priznali itd. Vse to kaže na dejstvo, da so mladi premalo vključeni v družbenopolitično življenje Gradisa in slabo seznanjeni z vsebino organizacijskih sprememb v delovni organizaciji, saj je na primer vprašanje, kakšne posle opravlja interna banka za Gradis, ostalo brez odgovora.

Letos so na kvizu znanja sodelovali mladinci iz desetih tozdov Gradisa, kar je enako kot lansko leto, s

tem da letos nekateri le niso prišli, npr. lansko leto drugouvrščena ekipa mladincev iz Ptujja letos ni sodelovala. Kaj je pa z mladinci iz ostalih tozdov, ki se kviza niso udeležili?

Iz leta v leto se ponavlja dejstvo, da je veliko lažje sestaviti ekipe za športna tekmovanja, ekipe za kviz znanja pa je zelo težko sestaviti. Letos se tudi športnega dela mladinskih iger niso udeležili mladinci treh tozdov: KO Ljubljana, OGP in Biro za projektiranje Ljubljana. Ali v teh tozdih ni mladincev? Priprave za kviz znanja pomenijo dodatno izobraževanje mladih, ki se ga le-ti vse bolj izogibajo. Ali res dovolj znamo?

Po skoraj dnevurnem tekmovanju je bil končni vrstni red ekip v kvizu znanja takšen:

1. GE Celje
2. GE Nizke gradnje Maribor
3. KO Maribor
4. GE Ravne na Koroškem
5. GE Maribor
- 6.—7. DS skupne službe in GE Koper
8. GE Ljubljana — okolica
9. SPO Ljubljana
10. GE Ljubljana

Tri prvoouvrščene ekipe so dobile lepe knjižne nagrade, ostali pa priznanje za sodelovanje. cp

Letošnjega kviza se je udeležilo 10 mladinskih ekip

Prvo mesto je dosegla ekipa mladincev iz Celja

Anketni list o kulturnem življenju v GIP Gradis

Ta anketni list objavljamo z namenom, da bi dobili pregled o organiziranosti kulturnega življenja v Gradisu, da bi spoznali želje in interese delavcev na področju kulture in s pomočjo teh spoznanj usmerjali nadaljnjo aktivnost na tem področju.

Zato prosimo, da anketo izpolni čim več delavcev.

1. TOZD; DS:
2. Ime in priimek:
(TOZD (DS) naj napišejo vsi, ki bodo izpolnili anketni list, ime in priimek pa naj obvezno napišejo tisti, ki se aktivno ukvarjajo z ustvarjanjem na področju kulture)
3. S kolikšnim številom ustvarjenih del razpolagate (slike, skulpture, pesmi, razna dela)?

Ali ste jih pripravljali javno predstaviti?

4. Kaj menite o organiziranosti kulturnega življenja v vaši sredini (TOZD, DS, gradbišče)?

Ali so bile v TOZDU (DS) organizirane kulturne prireditve, kakšne in kdo jih je izvajal?

5. Kaj menite o možnostih organiziranja kulturnoumetniških skupin v TOZDU (DO)?

6. Kakšne kulturne prireditve bi, po vašem mnenju, bilo najprimerneje organizirati v TOZD ali delovni organizaciji?

7. Ali ste obveščeni o kulturnih prireditvah v kraju, kjer delate?

Kaj predlagate?

8. Kakšne so možnosti koriščenja sindikalnih in drugih knjižnic v vaši sredini (TOZD, DS, gradbišče) in kaj predlagate za izboljšanje stanja?

9. Kaj menite o kulturi bivanja (urejenost samskih domov in delavskih naselij)?

Zbiranje izpolnjenih anketnih listov bo organizirano po navodilih osnovnih organizacij zveze sindikatov, ki bodo zadolžene, da akcijo izvedejo v temeljnih organizacijah in delovnih skupnostih.

Predsednica komisije za kulturo
in izobraževanje pri konferenci OOZS
Ivanka Golob, l. r.

Anketni list o kulturnom životu u GIP Gradis

Ovaj anketni list objavljujemo s namjerom, da bi dobili pregled organiziranosti kulturnog života u Gradisu, da bi upoznali želje i interese radnika na području kulture i uz pomoć tih saznanja nastavili aktivnost na tom području.

Zato molimo, da anketu ispuni što više radnika.

1. OOUR; ZR:

2. Ime i prezime:
(OOUR (RZ) neka napišu svi koji će ispuniti anketni list, a ime i prezime neka obavezno napišu oni, koji se aktivno bave djelovanjem na kulturnom području)

3. S kojim brojem djela raspolazete (slika, skulpture, pjesme, razna djela)?

Ali ste jih pripravljeni javno predstaviti?

4. Šta mislite o organiziranosti kulturnog života u vašoj sredini (OOUR, RZ, gradilište)?

Dali su bile u OOURU (RZ) organizirane kulturne priredbe, ako su bile kakve i ko ih je izvodio?

5. Šta mislite o mogućnosti organiziranja kulturno-umjetničkih skupina u OOURU (RZ)?

6. Kakve kulturne priredbe bi po vašem mišljenju bilo najprimjernije organizirati u OOURU ili radnoj organizaciji?

7. Da li ste obavješteni o kulturnim priredbama u mjestu gdje radite?

Šta predlažete?

8. Kakve su mogućnosti korištenja sindikalnih i drugih knjižnica u vašoj sredini (OOUR, RZ, gradilište) i šta predlažete, da bi se stanje poboljšalo?

9. Šta mislite o kulturi stanovanja (uredjenosti samskih domova i radničkih naselja)?

Sakupljanje ispunjenih anketnih listova bit će organizirano po uputstvima osnovnih organizacija saveza sindikata, koje će biti zadužene, da akciju izvedu u osnovnim organizacijama udruženog rada i radnim zajednicama.

Predsjednica komisije za kulturu i obrazovanje pri konferenciji OOSS
Ivanka Golob, l. r.

Naša ekipa na turnirju

Lepa uspeha naših šahistov

Ob obletnici podjetja EM Hidromontaža je bil moštveni hitropotezni turnir. Na turnirju je sodelovalo tudi moštvo Gradisa in med 15 moštvi osvojilo drugo mesto s 38,5 točke. Prvo mesto je osvojila ekipa Certusa z 42 točkami. Naše moštvo je nastopilo v naslednji postavi: Hevir Zlatko, Grindl Milan, Dular Maks in Jovičević Sičo.

V počastitev Dneva mladosti smo organizirali že tradicionalni moštveni turnir. Na turnirju sodelujejo že vrsto let naslednji ekipi: EM Hi-

dromontaža, Tovarna stikalnih naprav, VEMA — Zarja in naša ekipa. Letos je naše moštvo osvojilo prvo mesto in prejelo prehodni pokal.

Ob zaključku turnirja so posamezna moštva dosegla naslednje število točk:

1. Gradis — 15 točk
2. Tovarna stikalnih naprav — 14 točk
3. EM Hidromontaža — 12,5 točk
4. Zarja — VEMA — 6,5 točk S. F.

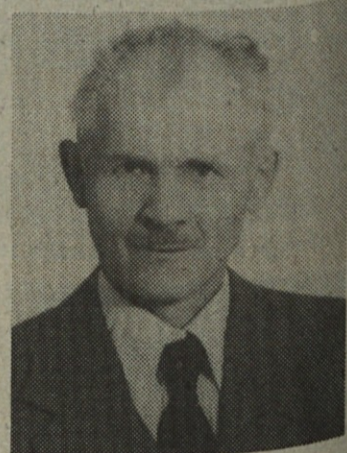
V zaslužen pokoj

Pred kratkim je odšel med upokoјence naš dolgoletni sodelavec tov. Smolič Dušan.

Pri nas je je zaposlil leta 1953 kot kovač. Delo je uspešno opravljal — dokler mu je to dovoljevalo zdravstveno stanje. Leta 1961 je pričel opravljati dela ključavničarja. Zaradi svo je prizadevnosti in discipliniranosti je bil vzor sodelavcem. Kmalu je do podrobnosti spoznal večšine ključavničarske stroke ter napredoval v VK ključavničarja.

Pri delu ni poznal polovičarstva, zato so mu bila zaupana dela na terenu, kjer delavec ne predstavlja le sebe, ampak kolektiv Gradisa.

Z veseljem je opravljal delo, ter znal vsak prosti trenutek popestriti s kakšnim »dovtipom«, zato je bilo z njim prijetno delati. Vsi njegovi sodelavci se

Dušan Smolič

radi spominjamo in želimo, da se med nami zaradi upokoјitve ne pretrga prijateljstvo, ki nas je združevalo dolga leta.

KOLEKTIV KO MARIBOR

VI. proizvodno tekmovanje gradbenih delavcev Slovenije

Spretnost in natančnost odločali o najboljših

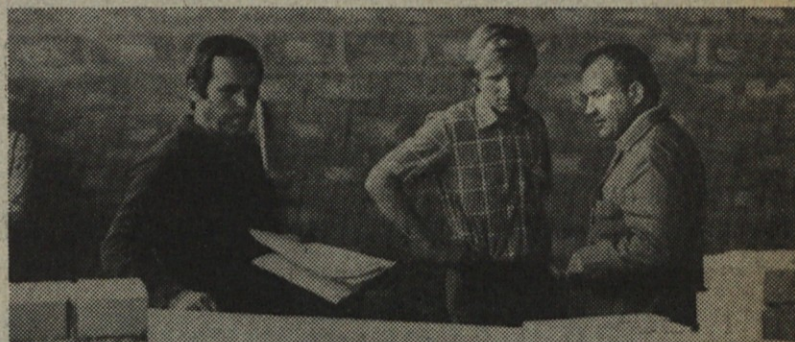
Na lepo urejenem delovišču sektorja III v Grosupljem je v okviru praznovanja Dneva gradbincev SGP Grosuplje izvedlo že 6. proizvodno tekmovanje gradbenih delavcev Slovenije. V osnovnih gradbenih poklicih se zidarji, tesarji, železokrivci in orodjarji borijo vsako leto, da bi dokazali sebi in drugim, kdo je tokrat najbolj spreten in natančen pri delu.

Časovna omejitev dve uri nobene ekipe ni motila, saj so vse izdelale svoje naloge do konca, eni z večjo, drugi z manjšo natančnostjo.

O tem, kdo je bil najbolj precizen so določale komisije, ki so imele zares

polne roke dela. Na oko bi lahko rekli, da so vse naloge dobro izdelane. Šele meter, libela in načrt so odločili, kdo se je najbolj potrudil.

Med ogledom po posameznih panogah se je videlo, da so vsi, ki so prišli na tekmovanje izredno spretni. Nekatere ekipe so zastopali prekaljeni »stari mački«, kot pravijo pravim gradbincem medtem ko so druge ekipe zastopali učenci. Pri vseh, pa čeprav je bila starostna razlika očitna, ni bila vidna tudi pri delu, oz. izpolnjevanju naloge. Spretnost pri sestavljanju odrov, hitrost pri zabijanju želez, natančnost pri krivljenju armature in kvaliteta pri zidanju so bili cilji vseh, ki so nastopali. Ne, to ni bil nastop, temveč pravo delo, del vsakdanjega garanja na kateremkoli delovišču. Toplo sonce, ki je bilo naklonjeno organizatorjem, je kmalu ogrelo hrbte vsem tekmovalcem, tako da jim je pot proti koncu že curkoma lil po obrazih. Toda časa za brisanje in počitek ni bilo. Naloga je morala biti izgotovljena. Da, tudi na gradbiščih je tako, pa čeprav sredstva javnega obveščanja vse več in več črtijo gradbince o zamudah. Nihče pa ne gre ob takih trenutkih vprašati tiste, ki izdajajo raznorazna dovoljenja po več mesecev, nato pa vsa krivda pade na pleča gradbincev. Da, na vse

Ob zaključku tekmovanja so imele komisije zahtevno nalogo, da določijo, katera ekipa je bila najbolj natančna. Iz njihovega zapisnika smo ugotovili, da so odločali milimetri

te marljive delavce, ki so danes, ob svojem praznovanju pokazali kaj znajo. In tega, da je bilo delo hitro in kvalitetno izdelano jim nihče ne more osporavati.

Ko so komisije zaključile delo je organizator razdelil najboljšim v posameznih disciplinah pokale.

Le-te pa so prejeli:

ZIDARJI:

1. Stavbar
2. GOK
3. Konstruktor

TESARJI:

1. Konstruktor
2. Stavbenik
3. Gradbincev

ŽELEZOKRIVCI:

1. Grosuplje
2. Konstruktor
3. Stavbar

ORODJARJI:

1. Pionir
2. Stavbar
3. Primorje

V skupni uvrstitvi pa so si najboljše mesta razdelile naslednje ekipe:

1. SGP Stavbar Maribor 53 točk

2. SGP Konstruktor Maribor 50 točk
3. SGP Grosuplje, Grosuplje 39 točk

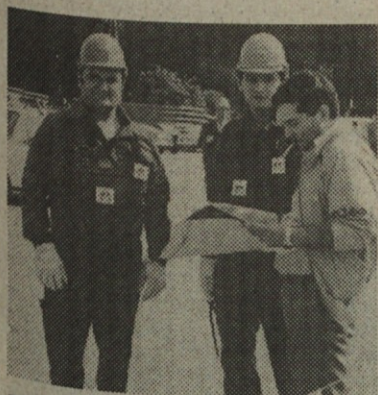
Skupno se je za letošnje tekmovanje prijavilo kar 56 ekip iz 17 delovnih organizacij, kar kaže na vse večje zanimanje tudi za tovrstna tekmovalna srečanja gradbincev.

Naše ekipe niso ponovile lanskoletnih rezultatov, koso zbrale največ točk. Najboljši naši so bili železokrivci z osvojitvijo 8. mesta, medtem ko so bili zidarji 14., tesarji 10. in orodjarji celo zadnji 12. Pri izboru ekipe smo imeli nekaj smole, saj sta se kar dve garnituri (orodjarji in zidarji) morali zamenjati v zadnjem trenutku in nista dovolj dobro poznali naloge.

Kljub vsem je bil osnovni cilj tega tekmovanja dosežen. Gradbinci so ponovno dokazali, da morejo in znajo svoje naloge izvrševati kvalitetno, natančno in v dogovorjenem roku.

Doseženi uspehi pa nam niso le v ponos, ampak tudi kažipot v bodočnost, da svoje delo še izboljšamo. Zaostreni pogoji gospodajenja pa nas silijo tudi v to, da čimbolj racionalno izkoristimo tudi svoje delovne moči in delovna sredstva.

mk

Ekipa železokrivcev Ivan Simič, Đuro Vidović in vodja Ferid Sejdic

Zidarja August Barulek in Damir Borović sta se potrudila vendar je bilo nekaj »starih mačkov« boljši natančnih

Odrarji Dragoslav Tešanović, Đuro Lazić in Mladen Vrhovac so bili slabo pripravljeni, pa tudi tekmovalnega duha jim je primanjkovalo

Tesarja Vlado Mundar in Marijan Kuček s svojim mentorjem Alojzom Zorcem pred pričetkom naloge...

Balinčkarji jemljejo stvar strašno resno — včasih se tudi zelo »glasno« pogo-varjajo in kakšen nepoklican bi dejal, da se prepirajo

To so zmagovalci nove tekmovalne panoge — ribištvo, predstavniki TOZD GE Ljubljana

Mokri športniki kljub vsemu zadovoljni

Že nekaj mesecev nazaj na Slovenskem primorju ni padlo kaplje dežja. Zemlja je bila izsušena in vsi so željno čakali na kakšen naliv, tega pa od nikoder. Pa je prišla v Koper Gradisova »vojaška« športnikov in v tistem trenutku je bilo dežja na pretek in celo precej preveč — vsaj za Gradisovce. In dež je prinesel s seboj tudi cel kup težav za organizatorje športnih iger Gradisa, s celim kupom nevšečnosti so se otepali tudi sami tekmovalci. Vendar »konec dober — vse dobro« pravi pregovor.

Na igrah so sodelovali vsi naši tozdi, uspeh pa je bil naslednji:

KEGLJANJE MOŠKI:

1. SPO LJUBLJANA	529
2. GE LJUBLJANA	524
3. KO LJUBLJANA	516

PANOGA RIBOLOV:

1. GE LJUBLJANA	1440
2. GE KOPER	1265
3. OGP LJUBLJANA	97

ŠAH — MOŠKI:

1. GE MARIBOR	50
2. DSSS LJUBLJANA	41
3. GE LJUBLJANA	39,5

PANOGA

NAMIZNI TENIS — ŽENSKE:

1. NG MARIBOR
2. GE KOPER
3. DSSS LJUBLJANA

PANOGA

STRELJANJE — ŽENSKE:

1. SPO LJUBLJANA	425
2. GE JESENICE	416
3. GE MARIBOR	406

PANOGA

STRELJANJE — MOŠKI:

1. SPO LJUBLJANA	816
2. KO MARIBOR	
8063. GE PTUJ	

PANOGA ODBOJKA ŽENSKE:

1. PB MARIBOR
2. GE JESENICE
3. NG MARIBOR

PANOGA ODBOJKA — MOŠKI:

1. GE JESENICE
2. DSSS LJUBLJANA
3. KO MARIBOR

PANOGA

KEGLJANJE — ŽENSKE:

1. GE KOPER	1373
2. DSSS LJUBLJANA	1371
3. SPO LJUBLJANA	1245

PANOGA

NAMIZNI TENIS — MOŠKI:

1. ŽELEZOKRIVNICA LJ.
2. KO LJUBLJANA
3. KO MARIBOR

PANOGA BALINANJE:

1. LIO ŠKOFJA LOKA
2. KO LJUBLJANA
3. ŽELEZOKRIVANICA

ZBIRNA TABELA:

1. DSSS LJUBLJANA	87
2. SPO LJUBLJANA	81
3. KO MARIBOR	76

Potrebno je dobro razmisliti in šele nato narediti pravo potezo

»Jo že imam!«, je nekdo zavpil in vsi so se zgrnili okoli njega...

... on pa ves ponosen kaže svoj veliki ulov

IX. mladinske športne igre Gradisa

Tudi letos najuspešnejši mladinci GE Maribor

V organizacijo OO ZSMS Gradis TOZD GE Maribor so bile 24. maja v Mariboru Mladinske športne igre, katerih se letos na žalost niso udeležili mladinci vseh Gradisovih tozdov. Manjkale so ekipe Kovinskih obratov Ljubljana, OGP in Biroja za projektiranje Ljubljana. Dvomimo, da v teh tozdih ni mladih. Verjetno pa je mladinska organizacija pri le-teh samo na papirju.

mladih športnikov, le potrebno jih je ustrezno organizirati, po drugi strani pa so se kot organizatorji Gradisovih športnih iger potrudili in pripravili že za te igre mlado in kvalitetno ekipo.

O poteku mladinskih iger pa naj več povedo rezultati in slike s tekmovanj.

MALI NOGOMET

1. GE Maribor
2. Ge Koper
3. Ge Celje

NAMIZNI TENIS

1. Biro Maribor
2. Železokrivnica Ljubljana
3. KO Maribor

KEGLJANJE

1. DSSS Ljubljana
2. Ge Ljubljana-okolica
3. GE Maribor

STRELJANJE

1. Ge Gradnja Ptuj
2. SPO Ljubljana
3. Ge Maribor

ŠAH

1. GE Celje
2. GE Maribor
3. SPO Ljubljana

KONČNI**VRSTNI RED EEKIP**

	Točke
1. GE Maribor	67
2. SPO Ljubljana	55
3. GE Koper	41
4. CE Ljubljana	40
5. DSSS Ljubljana	39
6. GE Ljubljana-okolica	38
7. KO Maribor	37
8. LIO Škofja Loka	36
9. GE Gradnja Ptuj	35
10. GE Ljubljana	34
11. Železokrivnica Ljubljana	33
12. Nizke gradnje Maribor	32
13. Dom učencev Ljubljana	28
14. Biro za projektiranje Mb.	22
15. GE Jesenice	15
16. GE Ravne	15

C. Pavlin

Mladinci ob otvoritvi iger

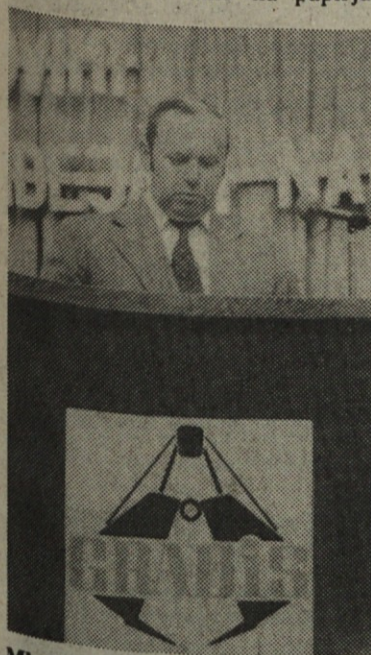
Najboljše mladince v namiznem tenisu imajo na mariborskem biroju

Edino zmago za skupne službe so priporili kegljači (Bojan Kogoj, Darka Marčič, Marko Mertelj)

Nogometaši skupnih služb so kar z 8:0 zgubili v prvem kolu od mladincev TOZD Ljubljana-okolica

Mladince je pozdravil pokrovitelj iger direktor GE Maribor inž. Franc Gačnik

Športna tekmovanja so bila izredno zanimiva. Igrali so v izredno športnem in tovariškem duhu, tako da ni bilo nobenih kršitev športnih pravil, pa tudi poškodovanih na tekmah ni bilo.

Prepričljivo so zmagali mladinci GE Maribor, na drugo mesto so se tako kot lansko leto uvrstili mladinci SPO. Koprčani, ki so lansko leto zasedli 18. mesto, so se letos izkazali z odličnim tretjim mestom, kar kaže na to, da imamo v vseh tozdih dovolj

S precejšnjo prednostjo so na letošnjih mladinskih športnih igrah zmagali gostitelji, mladinci TOZD GE Maribor

Naše planinsko društvo in njegovi izleti

Vrhunski dosežki so odlika, ki vpliva človeku spoštovanje in občudovanje, pa ne nazadnje tudi občutek samozadovoljstva za tistega, ki mu uspe prepričati okolico, da je dosegel nekaj, česar drugim ni dosegljivo.

Ena takih možnosti je gornišstvo. Ta dandanes vedno bolj cenjena možnost doseganja vrhunskih dosežkov ima še vrsto prednosti. Tako rekoč že vnaprej zagotavlja končni uspeh. Če v prekipevajočem navdušenju pri plezanju po skalah navzgor izgleda, da boš vrh kar preskočil, se ti zelo hitro lahko zgodi, da poti nazaj sploh ne najdeš več in si tako prisiljen osvojiti vrh.

Nemalokrat se pri takem bliskovitem osvajanju vrhov tudi nerad obračša nazaj, ker ne bi rad jemal poguma tistim za tabo, ki že itak težko sopihajo in so moralno in fizično čisto na psu. To bi jih vsekakor do kraja pobilo. In tako je zopet edina pot — pot na vrh in vrh je dosežen!

Če se naprimer zgubiš, ker si predbro poznal brezpotja, pa si le hotel ugotoviti, kako pomanjkljive so naše specialke, je že kar na dlani, da boš odkril novo dolino, ali krnico obdano z vršaci, ki kipijo v nebo. Naša naravna zakladnica bo bogatejša za nov biser. Če pri takem dosežku ne bo drugačnega izhoda, kot da te v trenutku, ko si na koncu svojih moči moral prenehati z iskanjem novih naravnih bogastev, pride iskat helikopter gorske reševalne službe, to seveda ne more zmanjšati vrednosti tvojega opravljenega dela.

Mi smo DO, ki je vseskozi v prvih vrstah napredna. In v današnjem času je neusmiljena borba za »zdrav duh v zdravem telesu«. Zato je naše planinsko društvo nekaj samo po sebi umevnega. Vsi delavci ga enotno podpirajo, saj vsakdo ve, da veliki dosežki sledijo samo množičnemu prizadevanju in trudu.

Energično smo se otresli dediščine preteklosti. Pri tem mislim predvsem avtomobilsko industrijo in televizijo. Ti dve naj nam služita, ne smeta pa nam ukazovati. Avtomobilsko industrijo uporabljamo za lažji dostop do vrhov, televizijo pa za bolj gotovo predvidevanje vremenskih razmer.

Obuli smo si težke gozdarje, oblekli irhaste pumparice, si optali desetkilske nahrbtnike, v katerih je bilo vse potrebno za preživetje v težkih okoliščinah daleč od civilizacije, in tako opremljeni smo zdrveli po prvem bregu navzgor v naročje materi naravi, ki nas tako željno pričakuje.

Izkušnje naše družbe pa smo lahko zelo koristno uporabili tudi pri

delu našega planinskega društva. Ne le da smo zadožitve, odgovornosti in pravice razdelili tako, kot nas uči zakon o združenem delu, imamo tudi zelo razvite samoupravne odnose. Bili smo mnjenja, da planinsko društvo dandanes ne more več uspešno opravljati svoje družbene vloge brez urejenih samoupravnih odnosov. Zato smo že takoj v začetku porezali krila tehnokratizmu, ki se je pojavil v težnjah posameznikov, da bi vsilili ljubezen do narave v taki obliki, kot si jo oni zamišljajo, vsem našim planincem. To ne more biti, smo rekli. O vsem se bomo dogovarjali. Naše akcije, naša težnja, naša doživetja bodo skupna, usmerjena k skupnemu cilju. Seveda je bilo prvo, o čemer smo se dogovarjali, izleti v naravo. Pri tem seveda ni bistveno, da so bile težnje v začetku dokaj različne. Te težnje je bilo treba pač uskladiti. Če je vodja izleta želel dokončati kakšno planinsko pot, druga skupina planincev gornikov je želela v naročje naših čudovitih alpskih jezer, tretja je hotela opraviti sprehod po vrhovih Kamniških alp, četrta pa je zbegano nihala med bolj izkušenimi tovariši, je bilo le vprašanje časa, da s koncesijo ugotovimo, kam bomo šli. Včasih nas je pri tem prehitelo vreme, ker ga v naše samoupravljanje nismo še uspeli vključiti, pa se noče ravnati po zakonitostih samoupravljanja in še naprej zelo nesmotrno troši svojo energijo in to v času, ko mora biti delovanje vseh činiteljev za doseg nekega cilja do skrajnosti usklajeno. Vendar upamo, da bomo tudi neskladje z vremenom uspeli rešiti.

Tudi izbor individualnih poslovnih organov našega društva je temeljil na zelo strogih merilih. To so ljudje, ki so prehodili že vse težke krize osebnega in družbenega razvoja od borbe za obstoj, do borbe s potrošniško miselnostjo. Ti ljudje so že opravili s turistično deformacijo naše družbe, z zasvojenostjo s televizijo, naftno krizo in preveliko telesno težo, bi se na koncu znašli v renesansi vračanja k naravi. Tako naftna kriza, zasvojenost s televizijo in preveliki trebuh niso mogli vplivati na odločitev teh zdravih ljudi, da usmerijo svoj korak k naravnim zakladom. To je bilo v njih vseskozi prisotno. Da tega niso storili preje, so krive objektivne okoliščine takratne zmaterizirane družbe, ki ni dopuščala, da bi se zdrave težnje uspešno opravile.

To je danes več ali manj jasno, treba je bilo počakati, pa ne večje trebuhe, kot nekateri radi zlobno natolcujejo, ampak na tisti enkratni

trenutek, ko se vsa življenjska moč v človeku in družbi vrti okrog njegovega, sprost in usmeri naravnost v objem visokih vrhov in rož na njih. Srce začne hitreje, močnejše utripati, ko zaradi vznemirjenja enostavno ne moreš več ležati na kavču in buljiti v ekran. Ko slikaš vedno bolj težko; ko se ti vsi zrezki in sladice uprejo, pa zahrepeniš po dobri zdravi hrani v naših planinskih postojankah; ko pa planeš na svež zrak med rože in zelenje in se v potu svojega obraza rešiš vseh tegob sodobne civilizacije.

Kot dobro planinsko društvo smo v duhu, ki je dandanes prisoten v vsaki pori družbenega življenja, izdelali energično svoj srednjeročni plan. To je vsekakor zelo važen dokument, saj bi sicer tavali v brezpotju, cilj bi se nam odmikal, zameglil in prispevek, ki smo ga dolžni dati družbi, bi bil nevreden nas — gradisovih planincev.

Člani našega upravnega odbora so odločni ljudje. Odnos človeka do narave jim je povsem jasen. In tako jim je bilo že v samem začetku povsem jasno, da brez dobrega srednjeročnega plana sploh ne morejo hoditi v hribe, občudovati lepote narave in jih uživati, spoznavati njihov blagodejen učinek na človeka, zmučenega od vsakodnevnega garanja v svoji delovni organizaciji, krajevni skupnosti, v družinskem krogu itd. In prišel je naš prvi izlet v planine. Ker smo društvo, ki že v osnovi vrača že vse nezdrave pojave zmaterizirane in obirokratizirane družbe, je bil naš odbor odločen in sklenil s temi pojavi že v začetku opraviti. Ne bomo pisarili dopisov, pisali oglase, zbirali prijave itd. Naš cilj je narava! Vsak naj se spontano odloči za izlet brez pritiska birokratskih prijemov. Tako mu ne bo težko v zgodnjih jutranjih urah, ko malo-meščanski svet še klavarno gni je sredi svojih pridobitev, odhiteti na železniško postajo, se pridružiti svojim somišljenikom in skupno odhiteti v naročje naše narave.

Odšli smo na Janče. Predvideni vodja izletov je bil naš najboljši »hitri gonzales« imenovani. Vsekakor je bila zanj velika žrtev, da ni mogel z nami. Če samo ugotovimo, da je ta gornik, ki je takorekoč sestavni del naših vrhov lastnik posebnega klobuka, transverzalnih značk od takih, ki predstavljajo možne, spiralne, premočrtne, razširjene, grebenske, dolinske in druge poti, je takoj jasno, da se tak ljubitelj narave le z veliko muko odpove izletu na Janče. Prosil je tovariša predsednika, imenovanega »markacija« naj

ga nadomesti. Kako naj bi se predsednik takega društva, kot je naše, tudi imenoval kot »markacija« in tudi nihče drugi ne more nadomestiti »hitrega gonzalesa« kot je on, to je bilo povsem jasno.

(Nadaljevanje prihodnjico)

Ta prostor izkoriščamo za objavo izletov v mesecu juniju in juliju:

- 7. 6. Iz Podrožja v Selški dolini na Sorico čez bližnje vrhove na Soriško planino in spust v Bohinjsko Bistrico.
- 21. 6. Iz Davče na Porezen, ogled bolnice Franja in v Cerkno.
- 5. 7. Iz Ljubelja preko Zelenice na Stol, od tu do Valvazorjevega doma in v Žirovnico.
- 18. 7. Iz Jezerskega čez Gori vrh, Babe, Ledine do Češke koče, od tu na Kočno in Grintavca s povratkom v Kamniško Bistrico.

Iz vojske nam pišejo

Zlatko Veselko

Iz Leskovca pa smo prejeli pismo s pozdravi Veselko Zlatka, ki tam trenutno služi vojaški rok. Prav rad se spominja dni, ko je še delal pri Gradisu. Ob tej priliki pošilja lepe pozdrave vsem delavcem Gradisa, posebno še svojim sodelavcem.

Veselko Zlatko
V. P. 4061-3
16002 Leskovac

Vojak Barulek Marijan pozdravlja vse zaposlene v TOZD GE Maribor, posebno pa delavce v tesarski delavnici, vzgojitelje Miletoviča, Peroviča in Krepfla ter kuharico Lenčko.

F. S.

Jubilejne XXX. športne igre gradbincev Slovenije

1. Ingrad, 2. Pionir, 3. Gradis

Nadaljevanje tekmovanj v posameznih športnih panogah je prineslo kopico pričakovanih rezultatov, nekaj pa tudi presenečenj, saj so v marsikateri panogi papirnati favoriti ostali praznih rok, oz. so se morali zadovoljiti z manjšim številom točk. O prvih dveh disciplinah — šahu in streljanju smo že zapisali, zato še nekaj besed in rezultatov o ostalih.

BALINANJE

Od skupno prijavljenih 16 ekip se je tekmovanja udeležilo le 13 ekip, med njimi tudi Gradisova, ki je nastopala v 3. predtekmovalni skupini. Našim balinčkarjem je šlo tokrat dobro od rok in so zabeležili dve zmagi. Najprej so premagali Cevovod s 13:7 in nato še Beton-Zasavje s 13:6. Z uvrstitvijo v polfinale, kjer so igrali s Konstruktorjem so bili že zadovoljni, zato so igrali sproščeno. Kljub visokemu vodstvu domače ekipe so z neka jsreče premagali tudi domačine in se uvrstili v finale, kjer pa so imeli malo smole in izgubili s tesnim rezultatom 12:13 z ekipo Slovenijaceste : Tehnika, pa čeprav so vodili že 12:8.

Končni vrstni red ekip je bil: 1. SCT (Ljubljana), 2. Gradis (Ljubljana) in 3. Konstruktor (Maribor). Organizacija tekmovanja je bila zelo dobra, za kar gre pohvala SGP Konstruktorju.

ODBOJKA

Tekmovanja v odbojki so bila na igriščih Ilirije in Študentskega nase-

lja v Ljubljani. Dekleta so se pomerila v štirih skupinah. V finale so se uvrstila tudi naša dekleta po gladkih zmagah nad ekipama SCT in Pionirja. V polfinalu so naleteli na boljšo ekipo Ingrada, medtem ko so v borbi za 3. mesto ponovno zbrale dovolj moči in premagale ekipo Hidromontaže. Končni vrstni red je bil: 1. Ingrad (Celje), 2. Gradbinec (Kranj) in 3. Gradis (Ljubljana). Moška ekipa je bila tokrat nekoliko slabše uigrana. Po zmagah nad Hidromontažo in ekipo ZRMK so v polfinalu klonili ekipi Pionirja in v končni razvrstitvi osvojili 5. mesto. Prva tri mesta pa so dosegle ekipe: 1. Stavbar (Maribor), 2. Pionir (Novo mesto) in 3. Ingrad (Celje).

MALI NOGOMET

Najbolj napeto in razburljivo je bilo ponovno na nogometnih igriščih. Na stadionu Rudarja v Trbovljah se je pomerilo kar 41 ekip. Naši nogometaši, ki so nastopali v predtekmovalni skupini C so v prvi tekmi izgubili z ekipo Elektre 4:1 in se tako poslovili od nadaljnega tekmovanja. V finalni skupini so se uvrstile ekipe Beton-Zasavja, ki je z dvema zmagama osvojila 1. mesto, ekipa Stavbenika iz Kopra, ki je bila druga in Pionirja, ki je v polfinalu presenetljivo premagala ekipo Primorja in v končni uvrstitvi osvojila 3. mesto.

KEGLJANJE

Kegljišče KK Brest v Cerknici je bilo tokrat prizorišče obračuna med

kegljaškimi ekipami. Pri ženskih ekipah, ki igrajo po sistemu 4x100 lučajev je bila premoč ekipe Ingrada ponovno prisotna saj so podrle kar 114 kegljev več od drugoplasirane ekipe Pionirja iz N. mesta. S solidnim rezultatom 1.464 podrlih kegljev je ekipa Gorice osvojila 3. mesto, ki je malo slabši rezultat iz metov na polno nadoknadila z dobrim rezultatom na čiščenje. Našim dekletom pa je ob koncu primanjkovalo 18 podrlih kegljev za osvojitve 3. mesta.

Moški tekmujejo z borbenimi igrami, kar našim kegljačem ne ustreza preveč. Tudi tokrat niso imeli dobrega dneva, saj so imeli kar 75 praznih metov. Najbolj mirno roko so imeli tokrat kegljači Konstruktorja, ki so podrli 833 kegljev, drugo mesto so zasedli kegljači Slovenijaceste-Tehnika in tretje kegljači Ingrada iz Celja. Organizator SGP Gradišče iz Cerknice je dobro poskrbel za prijetno počutje vseh kegljačev in je nemoteno izpeljal tekmovanje.

NAMIZNI TENIS

Zadnja disciplina na letošnjem tekmovanju XXX. ŠIG 80 je bila v Celju. Organizator — GIP Ingrad — je, tako kot vsa dosedanja tekmovanja, organiziral zelo vzorno. Večjih presenečenj ni bilo, le da je naša moška ekipa le za 4 točke zgrešila prvo mesto. V finalni tekmi so izgubili proti ekipi Elektre s 4:5. V boju za tretje mesto je ekipa Cevovoda gladko odpravila Ingrad in osvojila pokal.

Pri dekletih se vrstni red tudi tokrat ni dosti menjal, saj dolgoletna dominacija ekipe Ingrada še vedno traja. Tudi naši dekleti sta igrali zelo dobro in šele v finalu klonili proti Ingradu. V boju za tretje mesto je bila boljša ekipa SCT, ki je premagala Stavbarja s 3:0.

Finalnih tekmovanj tokrat ne bo. Rezultati iz posameznih disciplin se po Pravilniku točkujejo in zbirajo zaradi določitve skupnega vrstnega reda. Najboljše rezultate so dosegli tudi tokrat športniki Ingrada iz Celja, ki so zbrali skupaj 225 točk. Presenečljivo, vendar povsem zasluženno so drugo mesto osvojili športniki Pionirja iz Novega mesta s skupnim zbiranjem 191 točk. Na zmagovalni oder pa se bo lahko povzpel

še vodja naše ekipe, ki je s 186 osvojenimi točkami osvojila tretje mesto.

Končni vrstni red najboljših ekip:

	točk
1. Ingrad, Celje	225
2. Pionir, Novo mesto	187
3. Gradis, Ljubljana	186
4. SCT, Ljubljana	174
5. Konstruktor, Maribor	174
6. Stavbar, Maribor	142
7. Beton-Zasavje, Zagorje	141
8. Stavbenik, Koper	129
9. Grosuplje, Grosuplje	120
10. Vegrad, Velenje	107

Nagradna križanka v današnji številki

Med tistimi, ki boste poslali pravilno izpolnjeno križanko do 10. julija 1980, bomo izžrebali tri nagrajence, ki bodo prejeli naslednje nagrade:

1. nagrada	300 din
2. nagrada	200 din
3. nagrada	100 din

Pravilno izpolnjeno križanko pošljite na naslov: Uredništvo Gradisovega vestnika, GIP Gradis Ljubljana, Šmartinska 134a, 61000 Ljubljana

Rešitev nagradne križanke iz prejšnje številke:

VODORAVNO:

akupunktura, poročevalec, abominacija, rakun, Rače, član, Rešt, Ina, variete, JK, ekcem, arrest, Coe, Tracy, rektor, D, KR, istina, Jaro, tolkala, Ob, maska, Ivana, Anka, Avalit, sto, Eva, akov, t, Pupin, Nasredin, ilirizem, Tamara, Kaj, ocena, talar, Atair, tiskanina, kurir, tura, Donovan, capo, nnn, italijan, ideali, Tjaša, Kosmaj, Hasan.

Izžrebani so bili naslednji naši delavci:

1. nagrada 300 din: Oton Roškar, GIP Gradis TOZD GE Maribor

2. nagrada 200 din: Smolej Janez, GIP Gradis TOZD SPO

3. nagrada 100 din: Kaparič Mate, GIP Gradis Centralno skladišče.

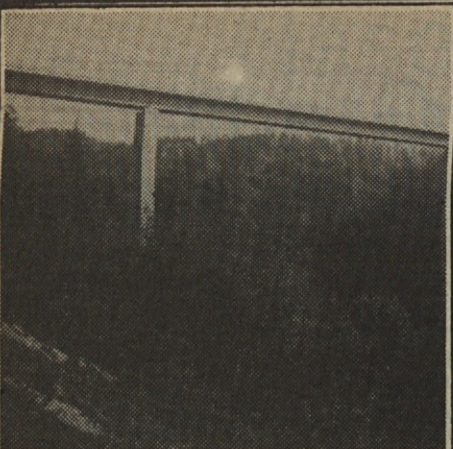
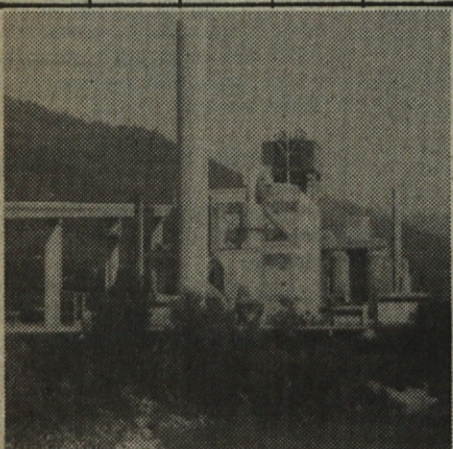
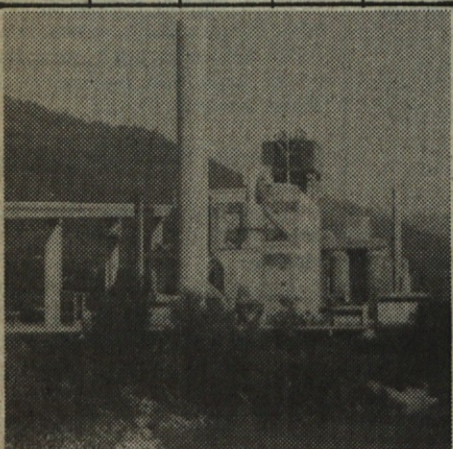
Čestitamo!

Najboljše ekipe v namiznem tenisu: Cevovod (3), Elektra (1) in Gradis (2)

GRADISOV VESTNIK izdaja organizacija združenega dela gradbeno industrijskega podjetja GIP Gradis Ljubljana. Izhaja mesečno v 10.000 izvodih. Ureja ga uredniški odbor v sestavi: Milenko Nikič, Ludvik Šnajder, Franjo Štromajer, Rudolf Ludvik, Zorana Klun, Mirko Zemljič. Glavni in odgovorni urednik Lojze Cepuš. Tehnični urednik Matija Krnc. Tiska tiskarna Ljudska pravica v Ljubljani. Naslov uredništva: GIP Gradis Ljubljana Šmartinska 134a, 61000 Ljubljana.

Nagradna križanka

			SESTAVIL MARIO H.	DUŠEVNO MIREN RAVNODUŠEN ČLOVEK	MUHAYOST SVOJEGLA- VOST KAPRICA	ROŠKAR OTO	HRUŠKA PRI ŽARNICI	SLOVENSKI DRAMATIK 190R	ROD CVETOČIN TRNATIH KOŠARIC	OKR. ZA STAREJŠI	KDORSE UKVARJA S FOTOGRAFIJO (MNOŽ.)	UMETNI JEZIK SLOV JEZIKOSLOV ŠKRABCA	NESTO V SZ JZ OČA NOSKVE	ZATOBED NA SAMO- GLASNIKA
			ZRAČNA PLAST V VIŠINI 10- 70 km nad MORJEM											
			DEL LJUBLJANE											
			ITALIJANSKI KANION			PREDOHNA NA PREDNIK								
			ZNAJKA RITE ZA TRAJNJE			NEKDANJI SOV. KONZUL V ŽDA				POD				EDEN OD DOMASOV MUŠKE- TIRJEV
											ZELENICA V PUŠČAVI			
											VEINEK, ODZIV			
			GOSPODUJOČA, OKUSU ČASA PRIMERNA NOČA	OMAMNA PIJAČA	BARVA IGR. KART CELOTNOST TEM		SKANDINAV. M. IME RASIST SMITH				PRIDELO- VALEC OGLJA			
GOSTINSKI OBJEKT OB AVTO MOB. CESTA#						REKA V JZ SEBIJI PEVEC MOŠ- GLASU					MEJNA REKA MED SEBIJO IN BIN PISATELJ F. MEŠKO			
PISEC OPERET									OKRAJANA ZA KATEGORIJA	ZEMLJEPIŠ. POJEM				METER KONEC POLOTKA
MOGOMENS LJUBLJ. OLIMPIJE										FOTOTANJE Z NOSAČI V VZH. AFRIKI REKA NA KOROŠKEM				
PREDVAL STAROGRČ MESTA AJE						KRENE, MAŽILA REDKESE E. IME							TRST	
GRADIS 35 LET	HIVO, VRŠINA	OS. ZAJMER NAJEMO- DAJALEC			ZOŽEVANJE NITRO HLAPLJIVA TEKOČINA									
GOSTA, OSLADNA TEKOČINA BREZ VONJA									ČASOVNI PRISLOV DOLOČENE BARVE					
PETI SKLON, MESTNIK							DVOJICA NAVAĐA, OBREJ, SEGA							
LUKA V IZRAELU					KOŠAŠKI STOTNIK ELEZNIŠKA KOMPOZICIJA						OREL (srb.-hrv.)			
PRITRDLJKA		OBDELOVALI POVRČINA OD HISI OČE				ZAROBITEV STANE UHAN						NATRIJ	DEL SRAICE	PRIDANICA EVROPSKE JEZIKOVNE SKUPINE
TRVOTNI PREBIVALEC APENINSK. POLOTKA					EGIPČAN. BOG SONCA	SAMOSTOJNO NEODVISNOST REKA KITE SEGO INNEBRUCK								
NOTAR (lat.)									OBSEJNA VOJAKKA POSTJANKA VSI (srb.-hrv.)					
GOROVJE V BURNI						BAGDADSKI KALIF, AI RAŠID	VELIKA ŽIVAL VELIK KOS POHISTVA					IME N2 ATLETA, CLARK REŠENO!		
												G		
GRADIS 35 LET	CITROENOV AVTO HESTECE PRI OPATINI								GRŠKI OTOK LJUBK. E. IME					ESTONIJ
IRSKA REVOLUC. ARMADA								NEHESKI PIŠIK CTV HANSFRED EP.SPOLNIK						
SLIKOVITE MAČKARE S PTUJSK. POLJA												NEZNANKA V MATEMATIKI KISIK		
LETOPIŠ											NOHT (srb.-hrv.)			